

ŠARKO

Školski list OŠ Vladimíra Nazora
SVIBANJ, 2011.

**DOBITNICI NAGRADE NOVOGA LISTA I INE
CRIKVENIČKA STRAŠILA NA RIJEČKOM KARNEVALU**

„SPORT I ZDRAVLJE“ – ovogodišnji projekt

DOMAĆINI SMOTRE LiDraNO 2011.

„ŠARKO“ predložen na državnu razinu smotre LiDraNo 2011.

IMPRESUM

ŠARKO

List učenika OŠ Vladimira Nazora,
Crikvenica

ADRESA UREDNIŠTVA

OŠ Vladimira Nazora
Vinodolska bb, 51260 Crikvenica
Tel./fax. 051/781-091
E-mail:os-crikvenica-002@skole.htnet.hr

IZDAVAČ

OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica

ZA IZDAVAČA

Ravnateljica Deana Čandrlić - Zorica, prof.

UREDNIŠTVO

Maja Visković, Dolores Javorić, Ivana Tominac,
Chiara Horvat, Ana Brnić, Antonella Domijan,
Armin Basha, Dominik Salma (7.c) Loren Lelas,
Franko Car, Kristina Krnjić, Lucija Šušnja (8.c.)

GLAVNI UREDNIK

Franko Car, 8.c

UREDNIKA FOTOGRAFIJE

Lucija Šušnja, 8.c

ODGOVORNA UREDNICA

Jasmina Manestar,
voditeljica novinarske družine

LIKOVNE UREDNICE

Suzana Kljuš i Maja Lončarić

VANJSKI SURADNICI

Foto skupina
Likovna skupina
Učitelji hrvatskoga jezika
Učitelji razredne nastave

FOTOGRAFIJA NASLOVNICE

Sportaši naše škole
FOTO „IVANČIĆ“

NASLOVNICA „ŠARALICE“

– likovni rad Borna Car, 6.b

TISAK

„KARTA“, Rijeka

NAKLADA

200 primjeraka

ŠARKO

Dragi čitatelju,

u rukama upravo držiš novi broj našeg školskog lista Šarko! Kako bi ti to omogućili i ove godine, proveli smo mnogo napornih sati pisanja i uređivanja, pokupili smo pregršt tekstova, pjesmica, fotografija i zanimljivih učeničkih radova. Treba spomenuti i najvažnije događaje u našoj školi koje smo pratili olovkama, papirima i fotoaparatom u rukama, valja spomenuti naš projekt na temu „Sport i zdravlje“, sudjelovanje na Karnevalu, uspjeh na sportskim natjecanjima, ali i natjecanjima u znanju i još mnogo, mnogo toga.

Čekaj malo, zašto ti ja sve to pričam?!

KRENI ČITATI I ZABAVI SE!

Glavni urednik: Franko Car

Glas naših novinarki čuo se na HR 1

**Naše novinarke javile su se u emisiju „Stigla je pošta“
koja se emitirala 26. veljače i 5. ožujka.**

Petra Novkovski (4. b) i Lucija Šušnja (8.c), naše novinarke, javile su se u obrazovnu emisiju „Stigla je pošta“. U dogovoru s glavnom urednicom Suzanom Maričić, naše su novinarke pripremile prilično sadržajan materijal, tako da se javljanje iz naše škole emitiralo čak dvije subote, 26. veljače i 5. ožujka u 17.30 na HR1. Lucija je predstavila našu školu te se osvrnula na brojne projekte koji se u našoj školi provode, a posebno je naglasila naš nagrađeni projekt proizvodnje eko sapuna iz maslinova ulja. U vrijeme javljanja karneval je u našem gradu bio u punom zamahu pa je Petra izvijestila o maškaranom ugođaju koji se osjetio i u našoj školi. Predstavila je našu masku „Crikvenička strašila“, osvrnula se na naše prijašnje sudjelovanje u velikoj povorci na Korzu te je ukratko izvijestila i o Talent showu koji se održao u crikveničkom maškaranom šatoru. Djevojke su to odradile vrlo profesionalno.

Kristina Krnjić

Promjenom propozicija smotre „LiDraNo“ ove je školske godine naš Šarko konkurirao za najbolji školski list. Bez ikakvih očekivanja iznenadila nas je vijest da je povjerenstvo na županijskoj razini između mnogih školskih listova odabralo i naš Šarko kao list koji je predložen na državno natjecanje. Ponosni smo što smo se po prvi puta natjecali i ostvarili takav uspjeh. Takva vijest nas je motivirala da i ovoga puta „razvalimo“.

Dominik Salma

Naslovnica prošlogodišnjeg Šarka.

Na dodjeli priznanja radovali smo se zajedno s urednicima školskog lista susjedne nam škole.

Priznanje je uručeno našem glavnom uredniku, Franku Caru.

NAŠI RADIO NOVINARI NA LOKALNOJ RADIO POSTAJI

Tijekom cijele školske godine skupina se naših novinara pod vodstvom učiteljice Tatjane Vukić javljala na lokalnoj radio postaji u emisiju „Školsko zvono“ kako bi naše sugrađane obavijestili o radu naše škole. Naši sugrađani mogli su ih čuti četvrtkom u popodnevnom terminu. Naša radio ekipa bila je uvijek dobro raspoložena i to im je, kažu, bilo jedno novo zabavno iskustvo koje će im svakako ostati u lijepom sjećanju.

Lucija Šušnja, 8.c

Lucija Šušnja javila se s novostima iz naše škole u emisiju „Ritam grada“.

U NASTANKU ŠARKA POMOGLI SU I MALI NOVINARI

Ove školske godine počela je s radom i nova skupina – MALI NOVINARI. Skupina broji sedam članova i to učenika četvrtog razreda. - Jako smo bili vrijedni i brojem napisanih tekstova nimalo ne zaostajemo za svojim starijim kolegama. Naš prvi zadatak bio je izuzetno važan – anketa na temu DANI KRUHA. Tri naše novinarke odradile su savršeno taj zadatak, a nakon toga uslijedile su vijesti i novinarski članci o brojnim događanjima u našoj školi, ali i izvan nje. Tako smo ove školske godine svojim radovima popunili zidne novine, ali i stranice našeg Šarka. MALI NOVINARI

Mali novinari i novinarke, učenici 4. b razreda.

IVANA ŠKARA – UČENICA GENERACIJE

Nije lako između dobrih odabrati najbolje, ali Ivana je to zasigurno zaslužila.

Svojim odličnim uspjehom, uzornim ponašanjem, svestranošću, nadarenošću i iznimnošću zasluženo je ponijela naziv učenice generacije.

U našu školu došla je u petom razredu: tiha, povučena, ali čvrste osobnosti, radoznala, pronicljiva, pomalo neobična...

Tijekom četiriju godina Ivana je postala sigurnija, čvršća, pristupačnija u komunikaciji, otvorenija...

Odlikuju je nadarenost, predanost radu, mnogostrukost interesa, ustrajnost, znatiželja, preciznost, strpljivost. Svoju mnogostrukost interesa i predanost radu Ivana je iskazala uspješno se natječući u područjima: biologije, ekologije, fizike, njemačkog jezika i geografije, od čega je najbolji uspjeh postigla iz hrvatskog jezika – prva na županiji i četvrta u državi 2009. ; prva na županiji i četvrta u državi 2010.!

Spremno i odlučno izvršavala je sve svoje obveze te strpljivo preuzimala i dodatne obveze. U svim radostima, tugama i nestašlucima bila je uz svoj VIII.b, potičući ih i pozitivno djelujući.

Vjerujemo da će znanja stečena u našoj školi proširivati svojim daljnjim školovanjem te postizati izvrsne rezultate, a mi ćemo s ponosom govoriti: "Bila je naša učenica."

Suzana Grbčić, prof.

Ivana Škara i razrednica Marija Lončarić.

Ivana Škara i njena razrednica Višnja Car – Lasić.

Osmaši s ponosom nosili ZELENU ZASTAVU.

Podizanju zastave nazočili su predstavnici Grada, kumovi eko škole, ravnateljica i ostali dragi nam gosti.

Zavijorila se ponovno ZELENA ZASTAVA na jarbolu u školskom dvorištu

U dvorištu OŠ Vladimira Nazora od 2002. godine ponosno se vijori ZELENA ZASTAVA. Od prošle, 2010. godine, vlasnici smo srebrnog certifikata EKO ŠKOLA, a 2012. godine nadamo se zlatnom certifikatu čime će naša škola trajno ući u MEĐUNARODNI SUSTAV EKO ŠKOLA.

Lucija Šušnja

Ravnateljica Deana Čandrić Zorica uručila je Liljani Mužević cvijeće i poklon.

UČITELJICA LJILJANA MUŽEVIĆ OTIŠLA U MIROVINU

Početkom ove školske godine učiteljica likovne kulture Ljiljana Mužević otišla je u mirovinu. Za svoje kolege priredila je prekrasan domjenak, a ravnateljica škole Deana Čandrić – Zorica uručila joj je poklon i cvijeće. Djeci i kolegama posebno draga učiteljica nedostajat će mnogo, stoga želimo da nas što češće posjećuje.

Želimo da joj umirovljenički dani budu ispunjeni radošću.

Jasmina Manestar

Naša spremačica Barbara Babić započela je svoje umirovljeničke dane.

Barbara Babić rođena je 17. listopada 1945. godine, uvijek vedra duha, spremna za rad i druženje. Svakoga dana, punih trideset godina dolazila je na posao iz rodnog joj Kamenjaka, malog zaselka u kojem je rođen i dr. Antun Barac. Njezin dom smješten je na brdašcu prekrasnog pogleda u kojem će sada imati vremena puno više uživati.

Draga naša Barbara, želimo ti puno sreće i uživaj u svojim umirovljeničkim danima!

Barbara Babić

Učiteljica Marijana Šegulja otišla je u mirovinu

Učiteljica Marijana Šegulja uvijek je dobro raspoložena kada je okružena djecom.

Započela je nova 2010./2011. školska godina, nestrpljivo sam je dočekala nakon porodičnog dopusta. Zaželjela sam se rada s učenicima, a osobito mi je nedostajala moja prijateljica i kolegica Marijana Šegulja. Krenula sam veselo, sve je izgledalo kao nekad, a onda neočekivani obrat. Moja kolegica u koju sam imala i uvijek ću imati beskrajno povjerenje priopćila mi je svoju odluku o odlasku u mirovinu. Pravila sam se kao da je to samo šala, ali ubrzo sam shvatila da je tu odluku donijela iz opravdanih obiteljskih razloga. Prevrtla sam si film unatrag.

Kao početnik imala sam veliku sreću, jer je Marijana oduvijek bila susretljiva i dobronamjerna. Nesebično mi je pomagala stručnim savjetima u mojim učiteljskim počecima i pružala mi podršku.

Rado je prihvaćala nove metode rada, često bi tražila mišljenje mlađih kolega, uvijek je uvažavala i cijenila timski rad. Sve odluke donosile smo zajedno. Godinama smo bile uspješan tim, a pokazatelji su uspjesi naših učenika u učenju, vladanju, priredbama i natjecanjima.

Nevidljivim, ali snažnim nitima vezana je za svoj rodni Sisak gdje je stekla svoje pedagoško obrazovanje. Iznad svega bila je predana svom životnom pozivu i obitelji. Uvijek ukusno dotjerana do detalja, a ipak vrlo jednostavna i samozatajna, zračila je optimizmom i širila pozitivno raspoloženje zahvaljujući mladenačkom duhu. Cijenila je iskrenost, rad i rezultate rada. Jako ju je boljela nepravda.

Ja sam tu negdje pronašla i dio sebe.

Hvala ti, draga kolegice, što si me obogatila za neke ljudske vrline, značajno, ali danas vrlo rijetko nasljeđe.

Ankica Gržac

KRENULI SMO U ŠKOLU

U našu školu ove se školske godine upisao 41 prvašić. U matičnoj školi u Crikvenici prvašići čine jedan razred koji broji 25 učenika, a njihov je učitelj Robert Pavlić. U PŠ Dramalj upisano je 8 učenika prvog razreda, a njih će čitanju i pisanju naučiti učiteljica Marija Mrakovčić. U Jadranovu je u školske klupe sjelo 8 prvašića, a njihova je učiteljica Sanja Sladić. Prvoga dana škole doček su im priredili stariji učenici koji su im kroz pjesmu i ples pokazali kako je škola mjesto gdje se uči, ali i odlično zabavlja.

SRETN O!

Učitelji su ih prozvali, a zatim povelu u njihove učionice.

Prvoga dana škole mali prvašići došli su u pratnji roditelja.

NAŠI SU UČITELJI POSJETILI ZADAR I NIN

U rujnu, naši su učitelji iskoristili lijepo vrijeme i novu školsku godinu započeli izletom u grad Zadar i Nin. Uz stručno vodstvo vodiča posjetili su sve znamenitosti Zadra, a najviše su bili oduševljeni morskim orguljama koje su toga dana zbog jakog vjetera prekrasno svirale. Obližnji POZDRAV SUNCU bio je mjesto odmora, ali i vrlo atraktivno mjesto pa su odlučili napraviti fotografije za naš školski list.

Nakon duge šetnje bilo je predivno odmoriti se i pozdraviti Sunce.

Mali gradić Nin posjetili su u povratku, a tamo su redom dodirivali palac SVETOG GRGURA NINSKOG i molili ga da ostvari njihove želje. Obišli su i najmanju katedralu na svijetu, CRKVICU SVETOGA KRIŽA. Novom dionicom autoceste kroz Liku, zadovoljni i puni dojmova vratili su se u Crikvenicu.

OŠ VLADIMIRA NAZORA BILA JE DOMAĆIN NATJECANJA „LIDRANO 2011.“ ŠKOLA PRETVORENA U POZORNICU

U našoj se školi 27. i 28. siječnja održalo natjecanje „LiDraNo 2011.“ koje je okupilo brojne učenike i mentore iz naše regije. Povjerenstvo za literarne i novinarske radove razmatralo je prvoga dana 17 literarnih te 13 novinarskih radova učenika iz pet osnovnih škola te brojne radove pristigle iz crikveničke srednje škole. Na županijsko natjecanje „LiDraNo 2011.“ upućeno je sedam literarnih i pet samostalnih novinarskih radova iz osnovnih škola. Učenici čiji su radovi upućeni na županijsko natjecanje u kategoriji literarni izraz su: Melani Naglič (voditelj Karlo Jerčinović, OŠ dr. J. Pančića, Bribir), Marko Lušičić i Iris Spoja (voditeljica Dušanka Piškulić, OŠ Ivana Mažuranića, Novi Vinodolski), Ena Đipalo (voditeljica Milena Blažić Knez, OŠ Zvonka Cara, Crikvenica) te Jurja Rubčić (voditeljica Jasmina Manestar, OŠ Vladimira Nazora), Hana Car i Ivan Britvić (voditeljica Ivana Jovanović, OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica). U kategoriji samostalni novinarski izraz za osnovnu školu uputili su se radovi sljedećih učenika: Tamara Komadina i Ines Begčević (voditeljica Sanja Pavelić, OŠ Ivana Mažuranića, Novi Vinodolski), Ennio Pečaver i Valentina Vuković (voditeljica: Milena Blažić Knez, OŠ Zvonka Cara, Crikvenica), Antonio Kovačev (voditeljica: Suzana Grbčić, OŠ Vladimira Nazora, Crikvenica). U kategoriji literarni izraz za srednje škole odabrani su radovi učenika: Patricia Blažević i Emili Šegulja (voditeljica: Nada Rosandić – Picek), Ana Kalanj (voditeljica: Dubravka Zoričić) te Andrea Blažić i Ivona Tomaš (voditeljica: Ljiljana Butković).

Dea Sokolić, OŠ dr. J. Pančića Bribir.

Scenskom igrom naši su učenici otvorili ovogodišnji LiDraNo.

Recital Harmonija života u izvedbi učenika OŠ Zvonka Cara.

Erik Haidinger, OŠ Vladimira Nazora Crikvenica.

Program su lijepim skladbama začiniili i učenice Glazbene škole.

Drugoga dana natjecanja nastupili su učenici u kategoriji kazivanje poezije, monolog i recital. Najuspješnije su poeziju kazivali: Leo Došen (voditeljica: Marijana Marić – Tonković, OŠ Zvonka Cara, Crikvenica) i Dea Sokolić (voditeljica: Suzana Šestak, OŠ dr. J. Pančića, Bribir). U kategoriji monolog zablislala je Dorotea Jerčinović iz OŠ Jurja Klovića koja je kazivala monolog iz djela „Dnevnik Anne Frank“ te Erik Haidinger s monologom „Savršen ja“ autorice Sanje Pilić. Njihovi mentori su Jasminka Filipović Juričić te Mirjana Vičević.

BOŽIĆNI BLAGDANI NIGDA

Va vrime kada je moja nona bila dite, ali još i va vrime mojih oca i matere, Božić i božićni blagdani slavili su se na jedan drugi način nego danas.

To su bili blagdani ki se nisu smeli javno slaviti nit spominjati na javnih mestih. Va to doba ni bilo školskih ferij ni slobodnih dani. Ferije su bile, ma tek za Novin leton, polovicun prvoga miseca.

Slavili su se doma med najužun familijun i rodbinun, tako divane moji stariji. Iako su se slavili va tajnosti, imeli su dušu, kako bi rekla moja nona, ku san već puno put pital da mi malo reče o timi vremenimi i ke priče vavik rado poslušam i vavik neč novo mi se zariže va sjećanje.

Tako mi je pripovedala kako su oni na selu slavili Božić va vrime kad je ona još hodila va školu. Bilo je se puno skromnije i siromašnije, ni bilo ovakovoga vanjskog sjaja i, kako bi se danas reklo, blještavila, ni lampic, ni bućic, ni plastičnih bori, ni sniga va nikakvoj boci ča se šprica po poneštami... Bilo je samo pravoga sniga ki bi bil napadal i pokrili i bori i druga drva i kuće i se.

V jutro na Badnjak, dok su dica bila va školi, oci bi hodili va šumu po bori, a matere i none su po kući pripravljale neč bogatiji stol za Božić i kuhale pasnu hranu za Badnjak.

Kad bi se dica poslje škole vratila doma, počinjalo bi pripravljanje za Božić. Mat bi znela neč malo mizernoga nakita, a dica bi tada ktila bor, a uz taj nakit stavljali su se nikakovi svileni bomboni va sjajni, šareni papiri, orih i jabuke.

Jaslice su imele samo bogatije familije pa je spod bora bilo jabuk, kadagod i naranač, malo suhah smokav, orih i lišnjaki.

Va isto vrime kad bi dica finjevala kićenje bora, mat bi pripravljala stol za vičeru, a otac bi nahranil blago i va kuću donesal drvo "badnjak" ko bi gorelo si dani blagdani, a onda bi donesal slamu ku je stavljal pod stol i va nju bi hitil nekoliko orih va kori. Na stolu bi mat načinila mali križič od slame, a priko njega stavila beli stolnjak, mladu šenicu, raspelo i sviču, ku bi stavila med šenicu va zrnu va kakovu zdelicu. Petrolejka, ka je uvik gorela, tu večer imela je svoje posebno svitlo.

Na stol bi se stavilo posno jilo, a zi pečnice se j širil miris pečenke ka se pripravljala za Božič, na šparhetu bi se kuhale kobasice, za pojist kad se pride s polnočke, a isto tako osjetil se miris tek spečene orihnjače i makovnjače ke bi mat spravila dok post ne pasa, za blagdani.

Poslje vičere dica bi se igrala i valjala va slami pod stolom i iskala orih se dok ne bi prišlo vrime da se s feralimi va rukami, i pivajuč božične pjesme, pojde na polnočku, ki god je mogal, aš je crikva bila va drugon selu, dosta dugo, kadi se je slavilo rođenje malog Isusića.

Drugi dan, na dan Božiča, kada bi se familija skupila, poslje škole i dela, si skupa bi obedvall, a onda bi muški zi familije šli čestitat Božič susedimi i rođacimi jer ženske nisu na ta taj dan hodile zi svoje kuće.

Tako je meni moja nona va kratkimi crtami opisala proslavu božičnih blagdani va vrime kada je ona bila dite i još mi je nikuliko put ponovila da je tada Božič imel puno veći smisal, kako bimo mi danas rekli čar i sjaj, ma ne onaj vanjski po ulicami, trgovimi, balkonimi i trgovačkimi centri, nego sjaj va srcimi, bez obzira na to ča su bili siromašni i nisu imeli velu materijalnu bogatiju.

Nisu vremena loša, već ljudi

Svi se ponekad požalimo na današnje vrijeme. Nezadovoljni smo i ništa nam nije dovoljno dobro. Želimo vjerovati da će se bez truda i zalaganja stvari promijeniti, naravno, na bolje. Ali to se ne događa. Umjesto da čekamo savršeni trenutak, trebali bi uzeti sadašnji i učiniti ga boljim.

Takav jedan trenutak da se nešto promijeni su blagdani. To su rijetki trenutci kada je sva moja obitelj na okupu. Mi djeca, naši roditelji i njihovi roditelji. Tri generacije za istim stolom, zajedničkom razgovoru i istim temama.

I naravno, kakvo bi to bilo druženje bez bakinih priča iz mladosti. Dok se ona nostalgично prisjeća djetinjstva, ja se uvijek zamislim. Nekako mi se čini da je, usprkos kompjutorima i mobitelima koje imam, ojoj baki djetinjstvo bilo veselije. Možda je problem u meni, u mojoj generaciji? Oni su se više družili, pjevali, plesali, zabavljali. A mi danas?

Danas komuniciramo virtualno, mobitelima, još češće društvenim mrežama. Moja baka je s prijateljicama trčala ulicama i plažama, a ja se odmaram pred ekranom.

Moderno vrijeme i tehnologija dali su nam mnogo, ali mislim da su nam na neki način oduzeli slobodu kretanja. Današnje je vrijeme donijelo mnoge zamke i opasnosti kojih prije nije bilo.

Uza sve to, zaboravili smo na one prave ljudske vrijednosti. Humanost, iskrenost, povjerenje, solidarnost... O tome još samo čitao u lektirnim naslovima. Sigurna sam da one postoje među nama, ali kamo su se sakrile? Život uzimamo zdravo za gotovo, zaboravljajući da je samo jedan i da prolazi brže nego što bi željeli.

A da se za promjenu prestanemo žaliti i učinimo nešto dobro? Dovoljno je za početak nazvati davno zaboravljenog prijatelja, udomiti napušteno štene, iznenaditi zagrljajem najmilije... Potrebno je samo svrnuti pogled s „fejsa“ i oko sebe prepoznati one sitne svakodnevne stvari koje čine život i usrećuju nas. Možda moje riječi i geste neće biti odmah prepoznate, ali ne treba gubiti nadu. Razmišljam i o jednom toplom, rukom pisanom pismu koje bih poslala poštom...

Zato učinimo nešto odmah, danas. Bit će nam lakše, toplije i nogu ugodnije živjeti u ovom i ovakvom vremenu.

Hana Car, 8. b

Voditeljica: Ivana Jovanović

Na županijsko natjecanje izabran je i zanimljiv recital učenica OŠ Zvonka Cara pod naslovom Harmonija života, kojeg su izvele Ena Đipalo, Maja Krištafor, Steffani Maravić, Lucija Tomić, Sara Prpić, Tena Gelemanović, Tihana Pađen i Kristina Lekaj. Njihova je voditeljica Marijana Marić Tonković.

Čestitke svim učenicima i mentorima koji su sudjelovali na natjecanju „LiDraNo 2011.“

Antonio Kovačev, 5. b

Voditeljica: Suzana Grbčić

Moj nonić

Na početku moga žića
kad sam bila još jako mića,
ni govoret nisan pravo znala,
a već san njega zvala.

Brižan, dobar i vavek
dobre volje.

Čin san ručice pružila
on me nosil od sih najbolje.

Brki san mu potezala,
očali znimala,
papuče i novine skrivala.
A kad mi je neč trebalo,
uz mater i oca
i njega san vavek zvala.

I sad me va školu pelje
i more se manje.
Ja ga gren saku večer
bušnut pred spanje.

Ma i moju nonu
jako puno volin!
Saku se večer i za njeno
zdravlje molin.

Al' duša od čovika
ki mi i kanta kako tić
to je samo jedan na svitu -
MOJ NONIĆ!

Jurja Rubčić, 6.c

Voditeljica: Jasmina Manestar

VESELA LJUBAV

Prvi put smo se vidjeli
u oči pogledali.

Nismo znali što da pričamo
i sve nam je izgledalo – baš smiješno.

Gledao sam je cijelu minutu.
Ne, nijedna nije kao ona!
Rekao sam: Volim te!
I ona je rekla: Volim te!

I tako smo se zaljubili.
I poljubili.
U lice! Baš je bilo smiješno!

IVAN BRITVIĆ, 6.b
Voditeljica: Ivana Jovanović

Uspješno odradili prezentaciju projekta

U auli škole 13. travnja prezentiran je naš cjelogodišnji projekt «Sport i zdravlje». To je projekt u kojem su kroz niz različitih radionica surađivali svi učenici i učitelji škole. Rezultat njihova rada su zanimljive power point prezentacije, panoji, plakati, intervjui, likovni radovi... Učenici osmih razreda zajedno s učiteljicom glazbene kulture skladali su i navijačku himnu škole koju su uz zanimljivu koreografiju i kostime premijerno izveli na prezentaciji projekta. Teme koje su se tijekom projekta obradile su zaista različite. Proučavala se povijest sporta u Crikvenici, povijest olimpijade, zdrava prehrana, sportaši škole itd. Školski novinari obavili su niz intervjua koje možete pročitati na stranicama «Šarka».

U dvorištu škole u sklopu ovoga projekta snimljena je i gotovo milenijska fotografija svih sportaša naše škole koja krasiti naslovnice ovog broja školskog lista. Učenici razredne nastave u matičnoj školi izradili su stilizirane olimpijske znakove, napravili su razgovor s dvojicom učitelja koji imaju zavidnu sportsku karijeru, Đonijem Švarcem i Janom Duporom, obradili su povijest košarke u Crikvenici, ali i istraživali dječje časopise kako bi sakupili što više zanimljivosti vezanih uz sport, a koje smo mi objavili na našim zabavnim stranicama. U područnoj školi Dramalj bavili su se rukometom, a u područnoj školi Jadranovo tema je bila boćanje i stolni tenis.

Prirodna grupa predmeta bavila se zdravom prehranom i održavanjem kondicije, ovisnostima i dopingom u sportu itd. Sve radove izložili smo u auli škole, a mogu se pogledati do kraja školske godine.

Inače, ovaj projekt održan je u dva dijela. Prvi dio odrađen je 5. studenog prošle godine u Gradskoj sportskoj dvorani gdje smo se u ekipnim sportovima nadmetali s učenicima susjedne škole, a drugi dio odnosio se na prezentaciju radova.

Chiara Horvat

Stilizirani olimpijski znakovi

Prezentiran je i rad na temu povijesti košarke u Crikvenici.

Rad učenika područne škole Dramalj.

Razgovarali smo s profesorom Petrom Pavličem, autorom monografije „Crikvenička nogometna kronika“

NOGOMET U CRIKVENICI JOŠ OD DALEKE 1919. GODINE

Crikvenički nogometni klub među najstarijim je u Hrvatskoj. Njegov se osnutak veže uz 1919. godinu kada je skupina Crikveničana, koji su i sami igrali nogomet, odlučili započeti nogometnu priču u „gradu pod Kotorom“, a koja traje još i danas. Kako je tekao taj povijesni razvoj nogometa u Crikvenici upitali smo profesora Petra Pavlića koji je tu temu obradio vrlo detaljno u monografiji koju je izdao za 90. obljetnicu NOGOMETNOG KLUBA „CRIKVENICA“.

Novinari i voditeljica Jasmina Manestar razgovaraju s prof. Pavličem.

Profesore, za 90. godišnjicu NOGOMETNOG KLUBA „CRIKVENICA“ objavili ste monografiju koju ste naslovlili „Crikvenička nogometna kronika“. Recite nam koliko ste dugo radili na prikupljanju materijala s obzirom da Vaša monografija ima više od 280 stranica?

- To je rađeno u dva navrata. Jedan mali materijal, brošuru od nekih šezdesetak stranica sam napravio za 70. obljetnicu Kluba i to je bio prvi sustavni zapis. Ovu sam monografiju pisao godinu i pol, godinu dana intenzivno. U klubu nisam mogao naći puno materijala, osim možda unatrag dvadeset godina. Išao sam u Rijeku i to u Državni arhiv, Sveučilišnu knjižnicu te Gradsku knjižnicu. Glavno na što sam se ja osvrnuo su novinska izvješća te sjećanja naših starijih sugrađana. U Rijeku sam putovao oko 65 puta kako bih došao do nekih podataka. Novinske članke na koje sam naišao sam fotografirao i kasnije računalno obrađivao. Po mojoj procjeni, kroz ruke mi je prošlo oko 27000 primjeraka novina. Ponekad sam prelistavajući novine prošao i čitavu jednu izdavačku godinu, a da nisam naišao ni na jedan jedini podatak. Novine su često mijenjale nazive pa mi je i to otežavalo posao. Iste je godine osnovan i NK „Orijent“ koji je bio medijski bolje praćen pa sam dobio neke informacije i iz članaka posvećenim tom klubu.

Ukratko nam ispričajte kako je počela nogometna priča u Crikvenici.

-Prvu nogometnu loptu u Crikvenicu donijeli su Česi koji su u Crikvenici već od oko 1910. kada je u našem gradu osnovana ČEŠKA KOLONIJA, današnja Thalassoterapija. Oni su poučili Crikveničane o pravilima nogometa. Godine 1919. našlo se

Crikveničana koji su osnovali nogometni klub. Važno je reći da je u Crikvenici postojalo i „Sokolsko društvo“ gdje se njegovala sportska aktivnost, a posebno se unutar njega razvijao biciklizam, gimnastika, a kasnije će se njegovati i nogomet. Prva službena utakmica odigrana je 15. kolovoza 1919. godine i to između Crikvenice i Bakra. Crikvenica je dobila sa 3:1. Klub se u početku zvao „Velebit“, a 1920. promijenio je ime u „Liburnija“, 1923. u „HŠK Val“, od 1930. godine klub se zove „CŠK Jadran“, od 1936. do 1945. klub je nosio naziv CRIKVENIČKI ŠPRTSKI KLUB (CŠK). Ime koje nosi danas NK „Crikvenica“ jest od 1945. godine.

Tko su najzaslužniji ljudi za osnivanje nogometa u Crikvenici?

- Najvažnije osobe za osnutak kluba bili su: Roko Car- Žan, koji je bio i prvi predsjednik kluba, Tončić Car – Sharteri, Luka Gržičić, Milovan Gašparović, Gjeorgje Ivančić, Joža Matejčić – Kopanjina, Robert Mrzlavić, Razmo Škiljan i braća Ivica i Tomo Katnić. Svi oni su bili ujedno i igrači.

Imate li vi osobno povezanost s nogometom kada ste odlučili upravo nogometu posvetiti ovako opsežno djelo?

-Ja volim nogomet, tu nema sumnje. Zagrebački sam student pa sam išao u to doba na svaku utakmicu Dinama za kojeg navijam i danas. Što se tiče crikveničkog nogometa, ja sam bio veliki prijatelj sa svim igračima koji su napravili do tada najveći uspjeh, a to je plasman u JEDINSTVENU HRVATSKU LIGU pod vodstvom prof. Slobodana Gračakovića. S njima sam odlazio na sva gostovanja. Od tuda je moja ljubav prema crikveničkom nogometu. U 80-ima sam bio i predsjednik Kluba. Za autora ove monografije odabrali su mene, budući da je tema povijesna, a ja sam povjesničar po struci. Tako sam se ja uhvatio tog posla i htio sam da naš grad dobije jednu takvu knjigu. Veliki broj fotografija ustupili su mi Crikveničani iz svojih arhiva.

Tko je od brojnih nogometaša koji su prošli kroz crikvenički klub uspio ostvariti najsajjniju karijeru?

-Najveću karijeru postigao je Vladimir Lukarić, oko toga se svi slažu. On je igrao u Rijeci, klubu koji se tada zvao „Kvarner“, a odatle je ušao u reprezentaciju Jugoslavije. Šest puta zaigrao je za reprezentaciju tadašnje države koja je tada bila strašna nogometna sila. Sjajan je bio i Ivan Car-Solarić, rođen 1928. koji je igrao u Dinamu, zatim Ivan Katnić – Aje, Nikica Milenković Dido, Miro Miljković koji su zaigrali za Rijeku. Miroslav Vukić iz Crikvenice je otišao u prvoligaški Samobor te Dalibor Starčević koji je zaigrao za više prvoligaških ekipa.

U tom velikom razdoblju od više od 90 godina koje je razdoblje najznačajnije za nogomet u Crikvenici?

- Bila su tu tri važna razdoblja. Prvo razdoblje je bilo 1951. godina – HRVATSKA LIGA - JUŽNA SKUPINA. Drugo razdoblje je za vrijeme JEDINSTVENE HRVATSKE LIGE (1973.-1975.) te od 1975. do 1977. godine HRVATSKA NOGOMETNA LIGA – JUG. Treće razdoblje je ovo što se igra sada, razdoblje treće hrvatske nogometne lige od 2009. pa do danas. Trenutno su na prvom mjestu te postoji šansa da se po prvi puta u povijesti plasiramo u drugu ligu. To su tri najsvjetlija razdoblja crikveničkoga nogometa.

Što mislite o nogometu u Crikvenici danas?

-Nogomet u Crikvenici je danas visoko. Igra se kvalitetno. Danas crikvenički nogometni klub ima najbolje uvjete za rad, jedini je nedostatak pomoćni nogometni teren.

Pratite li utakmice hrvatske nogometne reprezentacije?

-Da, svakako. Mislim da mi se još nije dogodilo da sam koju propustio. Nogomet jednostavno uđe pod kožu!

Koji je po Vama najkvalitetniji nogometni klub današnjice?

-Barcelona. Oni nogomet igraju na jedan poseban i lijep način. Iz više razloga taj mi je klub simpatičan.

Profesor Petar Pavlič nam je rekao da je posjet utakmicama prije bio masovniji nego danas. Danas kada na stadion dođe dvjesto ljudi računa se velikim posjetom, a nekada je samo iz Senja znalo doći po četiri stotine ljudi. Osim iz Senja dolazili su čak brodom iz Rijeke i iz cijele šire nam okolice. Bilo je puno utakmica u Crikvenici koje su odigrane pred tisuću i više ljudi. Nažalost, danas kada gledatelji imaju tribine i najbolje uvjete, posjet utakmicama je znatno manji.

Saznali smo i to da nogometno igralište u Crikvenici nije oduvijek bilo na ovoj lokaciji. Prva lokacija bila je na mjestu gdje se danas nalazi hotel „International“, zatim na lokaciji današnjeg autobusnog kolodvora. Treća lokacija jest ova gdje se stadion nalazi danas. Važan podatak kojeg treba spomenuti jest taj da je crikvenički nogometni klub među najstarijim klubovima u Hrvatskoj.

Leo Matejčić, Kristina Krnjić i Loren Lelas

Intervju kojeg smo vodili s prof. Pavličem bio je zanimljiv, a saznali smo i mnogo zanimljivih podataka o sportu u Crikvenici uopće.

UTRKE U NAŠEM GRADU

Crikvenica je nekada bila auto –moto atrakcija

U našem gradu održavala se izložba „Sjenka slave“ koja se mogla pogledati u MUZEJU GRADA CRIKVENICE još za vrijeme ljetnih praznika i početkom školske godine. Naravno, i mi smo bili znatiželjni te smo otišli na izložbu koja je najviše zanimala naše dječake jer se na njoj govorilo o speedwayu.

Voditelji muzeja su nam slikom i riječju ispričali zanimljivu priču o automobilizmu, motociklizmu u Crikvenici.

Speedway natjecanje 1965. godine.

Nadaleko poznata kaciga Mike Šnjarića.

Mnogobrojna priznanja Mike Šnjarića.

Tu je započelo naše istraživanje o prošlosti crikveničkog športa općenito. Utrke su se održavale prvog maja između 1953. i 1977. godine. U Crikvenici je 1948. godine osnovano AMD Crikvenica. U prvom razdoblju rada društva osniva se autoškola koja je tijekom svojega dugogodišnjeg rada uspješno osposobila velik broj vozača motornih vozila. S vremenom je glavni zadatak društva postao promicanje moto sporta i auto -moto turizma.

Motor kojim je Mika Šnjarić osvajao staze do kraja svoga života.

Ovaj stari motor oduševio je dečke.

Počinju prve sportske aktivnosti i gradnja speedway staze u Crikvenici.

Tako se jurilo nekada u Crikvenici.

Napetost je bila na vrhuncu čekajući znak za start.

Natjecanje je znalo okupiti i do 15 000 gledatelja.

Članovi Društva s velikim entuzijazmom pristupaju organizaciji utrka povodom Praznika rada, Drugog zonskog prvenstva svijeta u speedwayu i niz drugih vožnji. Na utrkama su se pojavljivali mnogi vozači dirt tracka da pokažu svoje znanje o vožnji i pravilima speedway sustava. Potrebno je istaknuti rad dvojice najzaslužnijih osoba za pojavu speedwaya u Crikvenici, a to su Nikola Bošković-Bada i Nikola Šnjarić—Mika. Utrke speedwaya okupljale su i nevjerojatnih 15000 ljudi te su kao takve postale najveća sportsko-turistička svečanost u Hrvatskom primorju.

Franko Car i Ivana Tominac

Kako su nastale i razvijale se OLIMPIJSKE IGRE kroz povijest

U današnje vrijeme liječnici upozoravaju da je dosta mladih pretilo. Malo se kreću, više sjede i borave u zatvorenom prostoru. Tako većina mladih nema potrebnu kondiciju pa se preporučuje, kako bi se popravilo postojeće stanje, barem malo više fizičke aktivnosti. S tim ciljem djeca se uključuju u različite sportove. Odavno se zna da je sport i vježbanje dobro za organizam i čovjekovo zdravlje.

Baron PIERRE de COUBERTIN istraživao je razloge francuskog poraza u ratu s Pruskom (1870. – 1871.) i zaključio da je jedan od razloga i taj što francuski vojnici nisu imali potrebnu fizičku pripremljenost pa je nastojao to poboljšati. Istovremeno Coubertin je želio zajedništvo među narodima – natjecanje svjetske mladosti na sportskom, a ne na bojnom polju.

Od postanka čovjeka u ljudskoj su povijesti natjecanja različitih skupina ili pojedinaca često prisutna. U razdoblju starog vijeka bilo je više organiziranih igara: PITIJSKE, NEMEJSKE, ISTMIJSKE i OLIMPIJSKE. Spletom političkih okolnosti 572.pr.Kr. nadvladale su Olimpijske igre. Prvi vjerodostojan zapis o održavanju igara u Olimpiji datira iz 776.pr.Kr., premda nije sigurno da su to bile i prve igre u staroj Grčkoj. O nastanku igara kruže mnoge legende. Jedna govori da je igre ustanovio sam Zeus kao proslavu svoje pobjede nad ocem Kronom. Druga legenda kaže da je Heraklo jednom pobijedio u nekoj utrci u gradu Olimpiji pa je odlučio da se u spomen na taj događaj svake četiri godine održavaju takve utrke.

O nastanku igara kruže mnoge legende. Jedna govori da je igre ustanovio sam Zeus kao proslavu svoje pobjede nad ocem Kronom. Druga legenda kaže da je Heraklo jednom pobijedio u nekoj utrki u gradu Olimpiji pa je odlučio da se u spomen na taj događaj svake četiri godine održavaju takve utrke.

Do 15. OI održavala se samo jedna disciplina – utrka na jedan stadij. Onda je dodana utrka na dva stadija i ostale discipline. Isprva su se sportaši natjecali u laganoj sportskoj opremi (kao i danas), a onda se na OI 720.pr.Kr. tijekom utrke dogodilo da su jednom trkaču spale hlačice, a on je nastavio trčati gol. To je od ostalih natjecatelja ubrzo prihvaćeno pa su se od tada svi natjecali goli. Ubrzo se počeo povećavati i broj sportova : PANKRATON (kombinacija boksa i hrvanja), KLASIČNO HRVANJE, PETOBOJ, ŠAKANJE (kao boks) i UTRKE KOČIJA.

OI su imale veliki vjerski značaj, održavane su u čast boga Zeusa kojemu je podignut veličanstveni kip u gradu Olimpiji. Olimpijski su pobjednici uskoro postali osobe sveopćeg poštovanja, bili su ovjekovječeni kroz pjesme i predaje. Često su im podizali kipove, a njihovi uspjesi bili su i materijalno nagrađivani. Ritam održavanja igara se ustalio – svake četiri godine, a vrijeme između prošlih i budućih igara nazvano je OLIMPIJADOM. Stari su Grci te periode koristili za svoje kalendare (brojenje godina).

Igre su polako gubile važnost tijekom rimske vladavine nad Grčkom, iako su i tada imale veliki ugled. Jačanjem kršćanstava OI su sve više smatrane slavljenjem poganskih božanstava i rituala pa je 393. god. rimski car Teodozije ukinuo OI.

Olimpijski duh i uzvišena ideja nastavljeni su u 17. st u Engleskoj gdje su se održavale sportske svečanosti nalik drevnim starogrčkim igrama. Kasnije su slična sportska natjecanja organizirana u Francuskoj i Grčkoj. Zanimanje za oživljavanje OI raslo je kada su iskapanjem njemačkog arheologa otkriveni ostaci starogrčke Olimpije (19. st.).

Pierre de Coubertin je na univerzitetu Sorbonni na kongresu održanom od 16. do 23. lipnja 1894. iznio svoju ideju o obnovi Olimpijskih igara. Posljednjeg dana kongresa odlučeno je da se prve OI modernog doba održe u Ateni 1896. godine. Radi igara utemeljen je Međunarodni olimpijski odbor (MOO). Čuveno olimpijsko geslo CITIUS, ALTIUS, FORTIUS (brže, više, jače) izrekao je Henry Martin Didon, direktor jedne srednje škole prilikom osnivanja školskog sportskog društva. „Važno je sudjelovati, a ne pobijediti“, izrekao je biskup Talbot u svojoj propovijedi na misi za sve sudionike OI u Londonu 1908. godine.

Zanimljivosti modernih OI:

• Nakon početnog uspjeha OI su već od 1900. god. imale poteškoće materijalne prirode.

- 1900. god., Pariz, Svjetska izložba tehničkih postignuća i OI koje su trajale 5 i pol mjeseci
- 1904. god., St. Louis, Svjetska izložba i OI (trajale su 4 mjeseca i 20 dana)
- 1908. god., London, OI traju preko 6 mjeseci
- 1932. god., Los Angeles, vrijeme OI je određeno na 15 dana (toliko traju i danas)

Zimske OI

- Kada je utemeljen MOO, jedan od predviđenih sportova bilo je i skizanje na ledu (održano je na OI 1908. u Londonu).
- Predloženo je osnivanje posebnih zimskih OI, ali protiv su bile skandinavske zemlje jer su one imale svoje „Nordijske igre“.
- Ipak 1924. god. Chamonixu (Francuska) organiziran je Međunarodni tjedan zimskih sportova. Uspjeh je bio veliki pa je MOO odlučio da se to natjecanje računa kao prve zimske OI.
- Do 1992. i ljetne i zimske OI održavane su u istoj godini, a onda su igre razdvojene.
- Sudionici igara
- 1896. god. u Ateni sudjelovalo je 15 država i 245 natjecatelja.
- 2008. god. u Sidneyu 199 država i 10651 natjecatelj
- S više od 16000 TV i novinskih izvjestitelja OI su najveći medijski događaj na svijetu.
- Posljednje OI 2008., gledalo je oko 4 milijarde ljudi.

OI su veličanstveno višestruko natjecanje koje se održava svake četiri godine. Ipak zbog Prvog svjetskog rata i Drugog svjetskog rata OI nisu održane: 1916. u Berlinu, 1940. u Helsinkiju i 1944. u Londonu.

Hrvatska je kao samostalna država članica MOO od 1992. godine i od tada su se hrvatski sportaši okitili brojnim medaljama na zimskim i ljetnim OI.

Francuski barun Pierre de Coubertin „otac“ modernih OI sahranjen je u Lausanni (Švicarska) gdje je sjedište MOO - a, a njegovo je srce po njegovoj želji sahranjeno u drevnoj Olimpiji (Grčka).

Projektni dan: SPORT

1.travnja 2011. ostvorena je Mala škola rukometa u PŠ Dramalj

Katarina Visković, učenica 4.r., vodila je intervju s našim gostima. S rukometom su nas, u dvosatnom treningu, upoznali trener MRK Crikvenica Željko Čagalj – Čago i rukometaš istog kluba Josip Pećina – Ćiro.

Od kada ste u MRK Crikvenica?

Ž. Čagalj: *Od 6.3.2010.godine. Dolazim iz Kaštela.*

J. Pećina: *Ja sam za Crikvenicu igrao u dva navrata. Prvi puta 2007. godine, a sada od kolovoza 2010. Inače, dolazim iz Bjelovara.*

Kada i zašto ste se počeli baviti profesionalno rukometom?

Ž. Čagalj: *2001. godine. Rukomet jako volim. Inače sam profesor tjelesne iz zdravstvene kulture.*

J. Pećina: *Dok sam bio klinac s rukometom su me upoznali prijatelji iz ulice. Svidio mi se, i tako je krenuo moj put ka profesionalnoj igri.*

Kako vam je raditi s crikveničkom ekipom?

Ž. Čagalj: *Jako lijepo. Dobro sam primljen u vašem gradu.*

J. Pećina: *Odlično mi je raditi s ekipom. Sviđa mi se grad, a i ljudi.*

Kada ste počeli igrati rukomet?

Ž. Čagalj: *Sa 12 godina, od 1986.godine igram rukomet.*

J. Pećina: *U 3.razredu osnovne škole. S 9 godina.*

Jeste li se bavili još kojim sportom?

Ž. Čagalj: *Da, dvije sam godine trenirao karate.*

J. Pećina: *Trenirao sam tae-kwon-do.*

Je li rukomet grub sport?

Ž. Čagalj: *Ja ga previše volim. Mani je lijep sport.*

J. Pećina: *Ovo je teško pitanje. Mislim da to ovisi od osobe. Meni osobno nije.*

Koji su vaši najveći uspjesi?

Ž. Čagalj: *3.mjesto na prvenstvu RH za mlađe kadetkinje sa ŽRK Kaštela, prvak druge lige jug sa ŽRK Split, prvak treće lige jug sa ŽRK Kaštela, te uspješan rad s nekoliko juniorskih reprezentativaca (Jakov Gojun, Žana Čović).*

J. Pećina: *2.mjesto u prvenstvu države za mlađe kadete, 1.i 3.mjesto na prvenstvu države srednjih škola, polufinale Kupa hrvatske, nekoliko utakmica EHF-a, te osvojena 2.liga sjever sa RK Bjelovar, 2.liga zapad sa RK Umag, a sada se više sezona natječem u 1.ligi sa sadašnjim klubom.*

Što je za vas sport?

Ž. Čagalj: *Sport je za mene način života i nešto najljepše što mi se dogodilo u životu.*

J. Pećina: *Složio bih se s trenerom. Sport me formirao kao osobu i naučio mnogo stvari.*

Želimo vam puno uspjeha u daljnjem radu. I za kraj, recite nam što vas je sport naučio?

Ž. Čagalj: *Sport nas uči da u životu ništa bez rada i upornosti ne možemo postići. Rad se, možda, ne isplati odmah, ali upornošću i trudom uspjeh ne izostaje.*

Katarina Visković, 4.r.PŠ Dramalj

Mala škola rukometa na dramaljskom igralištu.

INTERVJU S MARKOM BRNJCEM

Uživajte u onome što radite i budite uporni

U sklopu našeg projekta „Sport i zdravlje“ odlučili smo u školu pozvati uspješnog crikveničkog sportaša. Njegovo je ime Marko Brnjac i bavi se plivanjem i vaterpolom. Pozvali smo ga kako bismo saznali više o ovom sportu, njegovim dojmovima i brojnim uspjesima.

S koliko ste se godina počeli baviti plivanjem?

Plivanjem se bavim prilično dugo, od šeste godine.

Zašto ste se odlučili za taj sport?

Bratić mi je uzor i naveo me na taj sport pa sam ga i ja počeo trenirati. S vremenom sam jako zavolio plivanje i sada mi je drago da sam dane provodio na treninzima i postigao velike rezultate.

Za stotu obljetnicu plivačkog maratona Šilo–Crikvenica dobili ste vrijedno priznanje Grada Crikvenice. Koliko vam je značilo to priznanje?

Bio je to neopisiv osjećaj i značilo mi je mnogo, prvenstveno zbog toga jer je to bila stota obljetnica plivačkog maratona. Bilo mi je drago jer je to priznanje značilo puno i mojim roditeljima.

Koji su najveći uspjesi u karijeri vama osobno najdraži?

U sedmom razredu proglašen sam za najboljeg plivača i bio sam prvak Hrvatske. Igrao sam s mnogim poznatim igračima vaterpolo reprezentacije i bio sam prvak druge lige.

Trenirate li još plivanje?

Plivanjem se i sada bavim, ali najviše vaterpolom. Maraton je ono što pratim ljeti.

Što biste preporučili mladim naraštajima? Zašto bi se trebali baviti sportom, konkretno plivanjem?

Preporučio bih da se mladi obavezno bave sportom i to onim koji im je zanimljiv i zabavan te da ga treniraju bez pritiska

roditelja. Da uživaju u tome što rade! Jedino tako moguće je doći do velikih rezultata.

Bili smo vrlo znatiželjni pa smo saznali i što Marko misli o nedostatku bazena u Crikvenici. Rekao nam je da to jest veliki nedostatak u našem gradu, no da se nada kako će uskoro Crikvenica dobiti bazen. Baveći se plivanjem i vaterpolom doživio je mnoge anegdote, koje su mu još uvijek ostale u sjećanju i koje rado prepričava. Tijekom godina upoznao je mnoge zanimljive ljude te stekao brojne prijatelje za cijeli život.

Oduševljeni smo Markovim uspjesima i nadamo se da će tako nastaviti. Sretno Marko!

Ivana Tominac

RAZGOVARALI SMO S USPJEŠNIM SPORTAŠEM I BIVŠIM UČENIKOM NAŠE ŠKOLE LOVROM KORDIŠEM

Odlučili smo u školu pozvati još jednog sportaša koji je ostvario mnogobrojne uspjehe. Njegovo ime je Lovro Kordiš. U ugodnom razgovoru podijelio je s nama mnoga svoja iskustva, pričao nam je o vrlo zahtjevnim treninzima, ali i užiticima koje sa sobom donosi sport i natjecanja.

Koliko se dugo bavite plivanjem?

Plivanjem se bavim devet godina.

Zašto ste se odlučili za taj sport?

Moja je mama htjela da naučim plivati, prijavila me u školu plivanja i tako je počelo. S vremenom mi se sviđjelo i nastavio sam se baviti plivanjem. Sada mi je drago jer sam radom i upornošću stekao dobre rezultate.

Je li bilo teško uskladiti školu s treninzima?

Nije bilo teško, iako me tata svaki dan vozio u Rijeku na treninge. Vraćao bih se kući umoran i onda bih tek učio. Treninzi su bili svaki dan, a subotom čak u dva termina, ujutro i popodne.

Koji su vaši najveći uspjesi?

Bio sam na različitim međunarodnim natjecanjima, čak i u susjednim državama i bio sam najčešće među prvom

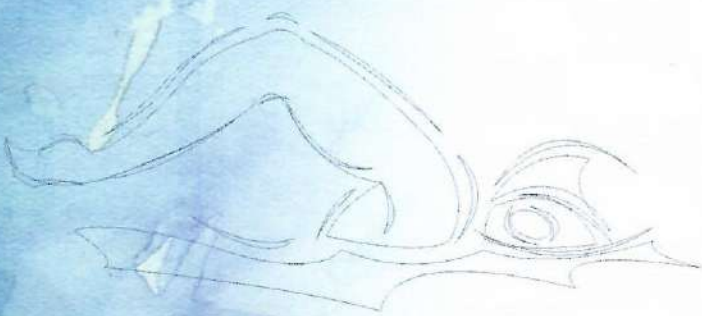
trojicom. Osvajao sam različite medalje, a i četiri sam puta preplivao dionicu Šilo-Crikvenica. Tri puta zaredom sam bio prvi Crikveničanin. Taj maraton za mene ne predstavlja velik problem, to je samo jedan mali dio moga svakodnevnog treninga.

Je li teško baviti se plivanjem i što ono vama predstavlja?
Nisam imao vremena za druženje s prijateljima, ali sam isto tako na treninzima upoznao mnogo prijatelja s kojima se i danas družim. Plivanjem sam postigao velike uspjehe i drago mi je što ste me pozvali da vam kažem nešto o sebi i svom sportu. Zbog preopterećenja više ne treniram plivanje.

Lovro nam je sve ispričao o svojoj plivačkoj karijeri, naveo je da je njegova najjača disciplina bila leđno na 50 i 100 m. Saznali smo i zašto je Lovro bio najbolji u ovoj disciplini! Ispričao nam je kako baš nije bio uspješan u skoku na glavu u bazen, a opće je poznato da kada se pliva leđno skok izostaje i kreće se iz bazena. Sa smiješkom nam je priznao da je to bila tajna njegova uspjeha. Lovro i danas uživa u plivanju, ali rekreativno. Maraton Šilo- Crikvenica je još uvijek u igri. Danas s prijateljima u slobodno vrijeme uživa i u drugim sportovima kao što je košarka, nogomet i to bez straha da će se ozlijediti i propustiti zbog toga neko važno plivačko natjecanje.

Ivana Tominac, Dolores Javorić i Chiara Horvat

RAZGOVARALI SMO SA STJEPANOM LONČARIĆEM, SPORTSKIM NOVINAROM NOVOGA LISTA, SPORTSKIH NOVOSTI I SLOBODNE DALMACIJE

**Iz Crikvenice po odličja na velika natjecanja, s
natjecanja na oporavak u Crikvenicu**

Naš grad ima bogatu i dugu sportsku tradiciju. Prošle godine obilježili smo 100 godina jednog organiziranog plivačkog natjecanja. Plivački maraton Šilo - Crikvenica najstarija je sportska priredba na Jadranu, koja se održava u kontinuitetu. Prošle godine su između rekordnih 250 sudionika natjecanja, i to vrlo uspješno nastupili i učenici naše škole, što im nije bilo prvi puta. Nekada pothvat, danas je za mlade, dobro pripremljene sportašice i sportaše, samo nastavak kontinuiranog, cjelogodišnjeg rada, u skromnim uvjetima za plivače.

Organizirano bavljenje sportom uz Dubračinu staro je cijelo stoljeće. Naši nogometaši obilježili su 2009. godine, devedeset godina organiziranog, natjecateljskog igranja nogometom o čemu postoji i odlično sačuvana arhivska građa. Daleki su i počeci CPK (1932.), rukometa, košarke, jedrenja, stolnog tenisa, kuglanja, sportskog ribolova, ali i drugih sportskih udruga iz velike sportske obitelji našega grada, koja broji preko 30 klubova i 700 registriranih sportaša u svim uzrastima. Tijekom godine, sportski klubovi Crikvenice i njihovi članovi imaju u prosjeku, više od 550 službenih nastupa, utakmica, turnira, regata, utrka....

Veliki, dodatni sportski iskorak ostvaren je otvaranjem Gradske sportske dvorane 2003. godine. Kroz našu sportsku dvoranu prošle su brojne reprezentacije, a sportski djelatnici grada posebno su ponosni na naše ugledne goste, koji su izabrali Crikvenicu za mjesto svojih priprema.

Sve uzrasne kategorije naših košarkaških selekcija, od prvoga dana otvaranja dvorane svoje pripreme odrađuju upravo u Crikvenici. Uz njihove pripreme vrijedno je napomenuti prošlogodišnje EP U-20, čija organizacija je okupila više od 80 volontera, koji su svojim danonoćnim radom pridonijeli uspjehu ove velike manifestacije. Vrijedi spomenuti i niz prijateljskih utakmica, odigranih pod Kotorom s vrhunskim selekcijama Europe. I ženska reprezentacija odigrala je nekoliko kvalifikacijskih utakmica za plasman na prvenstvo Europe.

Rukomet je među najomiljenijim sportovima u gradu. Još su nam u sjećanju pripreme „kauboja“ i odlazak na OI u Atenu i povratak sa zlatnim odličjem. Uoči odlaska u Grčku, naša izabrana vrsta igrala je po dvije utakmice sa Norveškom i Poljskom, koje će ostati upamćene po

izuzetnoj medijskoj pozornosti, koju su izazvale i to ne samo u našoj zemlji. Kamp HRS-a, za mlade uzrasne kategorije, koji se već dugi niz godina održava u Crikvenici okupi svake godine više od 600 najperspektivnijih rukometnih nada s ovih prostora.

Crikvenicu, kao grad za svoje pripreme odabrala je i odbojkaška muška reprezentacija, u trenutcima kada se je odbojka našla na samom dnu. Upravo iz našega grada krenuo je oporavak ovog popularnog sporta. Nekoliko kvalifikacijskih nogometnih utakmica odigralo se je na našem stadionu, od kojih posljednje kvalifikacijska skupina za EP U-17, prošlo ljeto, kada su reprezentativci Grčke, Izraela i Bugarske bili gosti našega grada.

I svim tim selekcijama, zajedničko je da su se nakon priprema u našem gradu, sa velikih natjecanja, sve naše selekcije vraćale s vrhunskim ostvarenjima ili probojem na iduću sportsku smotru. Zanimljivo je da su i naši vaterpolisti, upravo na Gradskom plivalištu počeli kovati zlatnu olimpijsku medalju, nakon posljednje pripreme utakmice s Rumunjskom.

Osim zajedničkih priprema čitavih reprezentacija, i niz sportskih veličina, prepoznao je Crikvenicu, kao i polikliniku Terme u Selcima, za „generalni“ servis uoči, ili nakon velikih sportskih natjecanja. Potvrda je to duge tradicije lječilišnog turizma u našem kraju. Ivica i Janica Kostelić, Kale Pallander, Idora Hegel, Goran Šprem, Sandra Paović, brojni brončani nogometaši, košarkaši, postali su u određenim razdobljima svoje sportske karijere, privremeni stanovnici Crikvenice.

Stjepan Lončarić razgovarao je s novinarima viših razreda.

Osjećam se kao Neptunov miljenik

Naša učenica Hana Car vodila je zanimljiv intervju sa svojim djedom. Radi se o vrlo zanimljivom čovjeku koji je pola svog života proveo pod morem.

Moj djed Petar Draganović živi u Splitu. Ronjenjem se bavi od svoje devetnaeste godine. Sada ima 76 godina i još uvijek roni, ali ne profesionalno kao prije, već iz hobija. Bila sam znatiželjna u vezi toga i odlučila sam ga nazvati i pitati ga nekoliko pitanja te napraviti mali intervju.

Kada si se prvi put susreo s ronjenjem ?

Kada sam imao devetnaest godina. To su bile godine kada je ronjenje počelo postajati profesionalni sport i zanimanje. Do tada je sve bilo samo na amaterskoj razini.

Jesi li u svojim početcima koristio opremu kakva se koristi danas ?

Ne, onda smo imali vrlo lošu opremu. U ondašnjoj državi imali smo samo jednu ili dvije boce za lako ronjenje, što je danas nezamislivo. Imali smo teška odijela s olovnim teškim cipelama, a cijevima koje smo zvali "pupčana vrpca" bili smo povezani s brodom.

Koji je najpoznatiji potonuli brod na kojem si bio ?

Bio sam na puno brodova, antičkih galija i onih potopljenih u Prvom i Drugom svjetskom ratu. Najpoznatiji od njih je „St. Istvan“, ponos Austro-Ugarske mornarice, ratni brod potopljen 1918. godine. Ponosan sam što sam prvi ronilac koji je posjetio olupinu tog broda 1974. godine i napravio prve podvodne snimke. Za film koji sam snimio o toj olupini dobio sam nagradu na filmskom festivalu u Cannesu. „St. Istvan“ je popularno nazivan i "Jadranski Titanic".

Koji je bio povod odlaska na „St. Istvan“ ?

Na brod sam otišao kako bih bio prvi koji je to učinio i kako bih napravio fotografije i dokumentarni film o brodu. Sve se to događalo tijekom snimanja popularne emisije "Tajne Jadrana", čiji sam bio snimatelj.

Jesi li ikad sudjelovao u spašavanju ljudskih života?

Mnogo puta. Bio sam zapovjednik broda tzv. "Određa za

spašavanje". I na moru i pod morem smo spašavali ljude iz pogibeljnih situacija. Godine 1973. bio sam izabran u ime svih prijeratnih, ratnih i poslijeratnih ronioaca u Piranu za onoga koji prima "Plavu vrpču", odličje koje se dobiva kao nagrada za posebne zasluge i požrtvovnost na moru.

Jesi li ikad svoje znanje i iskustvo prenosio na mlađe generacije?

Naravno! Godinama sam radio kao instruktor dubinskog i sportskog ronjenja. Prve tečajeve sam održao u Dubrovniku, za što sam dobio "Zlatnu diplomu grada Dubrovnika".

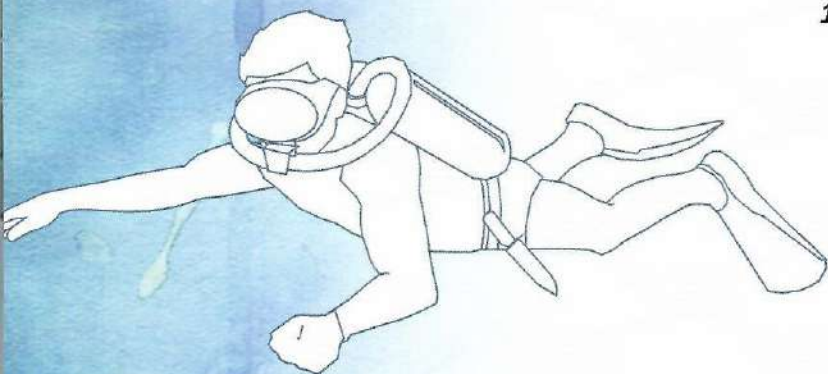
Jesi li ikada bio u nekoj pogibeljnoj situaciji pod morem?

Mnogo puta. Jednom smo dizali potopljenu podmornicu tešku 800 tona. Nesreća se dogodila kada je pukla užad koja je dizala podmornicu i onda je pala na dno, točno na mjesto gdje sam ja ronio. U tom trenutku nastao je muk, nitko nije očekivao da će me više ikada vidjeti. Nakon pet minuta ja sam izronio, a ljudi naprosto nisu mogli vjerovati.

Kako se osjećaš znajući da si pola života proveo pod morem?

Odlično! Bio je to divan život. Uzbudljiv, težak, opasan, ali zaista divan. Nakon svih tih godina, zaista se osjećam poput miljenika boga mora, Neptuna.

Hana Car

RAZGOVARALI SMO S GOSPODINOM EDUARDOM RIPLOM

Sto godina plivačkoga maratona Šilo-Crikvenica i duga tradicija plivanja i vaterpola u našem gradu.

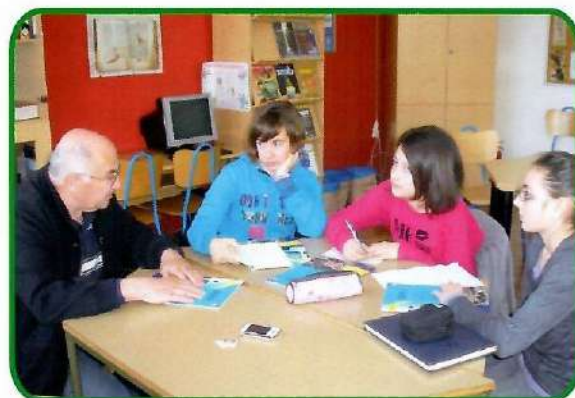
Za stotu obljetnicu maratona objavili ste zanimljivu monografiju.

Koliko vam je trebalo i kako ste sakupili materijal za to djelo?

Teško je bilo pronaći dokumentaciju iz davne prošlosti. Ljudi su malo zapisivali ono što bismo mi danas željeli imati. Bilo je još živih ljudi iz tog najranijeg doba od kojih sam dobio neke važne informacije. Nakon objave ove brošure javili su mi se neki ljudi koje je sadržaj potakao i dali su mi još neke informacije kojima namjeravam dopuniti brošuru.

Možete li nam reći kada u Crikvenici počinju plivačka nadmetanja?

Prvi podatak imamo iz 1912. godine, a 1910. u Crikvenici je započelo uopće plivanje kao sport. Važno je reći da je plivanje najstariji sport koji se pojavio u Crikvenici. Pokrenulo ga je LJEČILIŠNO POVJERENSTVO koje je shvatilo da je Crikvenica jedna povoljna destinacija za zdravstveni turizam. Plivanje je jedan od najzdravijih, ako ne i najzdraviji sport. To povjerenstvo pokrenulo je razna natjecanja. U kasnijim godinama plivanje se počelo održavati u organizaciji turističkih društava sve do 1932. godine. Te je godine jedan crikvenički apotekar Vlado Smokvina došao na ideju da osnuje plivački klub. On je bio u ono doba državni reprezentativac, plivao je u Rijeci, bio je i sudionik na olimpijadi u Parizu 1924. godine. On je sve to pokrenuo i tako je započelo masovno upisivanje djece. Od tada službeno postoji CPK (CRIKVENIČKI PLIVAČKI KLUB). Kasnije se kroz taj sport razvio i vaterpolo koji je sastavni dio današnjega kluba. Klub je djelovao i tijekom Drugog svjetskog rata do 1943., a onda je bila jedna mala pauza. Nakon završetka

Eduard Rippl s našim novinarkama.

rata Klub opet počinje s djelovanjem. Danas CPK ima 80 registriranih plivača i vaterpolista te još brojne članove Kluba.

Kada je i kako započeo maraton Šilo – Crikvenica?

Ponovno treba reći da je taj događaj pokrenulo Lječilišno povjerenstvo, kasnije se održavao u sklopu turističkih društava. U tom dugom razdoblju bilo je prekida, nije se maraton održavao baš svake godine. Nakon Drugog svjetskog rata inicijativu za obnovu maratona pokrenulo je ponovno Lječilišno povjerenstvo, međutim tada u suradnji s CPK. Od tada nosilac toga događaja je bio CPK, a u novije vrijeme, vrijeme samostalne države Hrvatske je i Grad Crikvenica preuzeo veliku obavezu u organizaciji i održavanju tradicije. Maraton Šilo- Crikvenica ušao je i u CRO CUP natjecanje, a što znači da se natjecanje boduje kod plivača profesionalaca.

Kako je to natjecanje izgledalo u početcima, a kako danas?

U početku je to bilo zanimljivo uglavnom samo strancima koji su boravili u Crikvenici. Prvi pobjednik toga maratona je bio Mađar. Bilo je u početcima vrlo malo ljudi koji su se odlučivali na taj podvig. Tada su se ljudi još ustručavali plivati, kostimi su bili vrlo čudni prekrivali su gotovo cijelo tijelo. Tek nakon Drugog svjetskog rata naši domaći ljudi su se počeli također natjecati. U samim početcima bilo ih je najviše pet – šest, poslije se ta brojka popela na dvadesetak, a danas smo došli skoro do tri stotine sudionika tog plivačkog maratona. Maron Šilo - Crikvenica je iz godine u godinu sve popularniji.

Za koje se vrijeme isplivala dionica maratona tog prvog puta, a koji je trenutni rekord?

Prvi pobjednik maratona je isplivao dionicu za 1sat i 6 minuta. Danas je rekord 39 minuta. Eto, vidite kako je plivanje napredovalo. Ja sam osobno tri puta preplivao maraton, moje najbolje vrijeme bilo je 59 minuta.

Možete li nešto posebno izdvojiti u ovih sto godina?

Ne bih nikoga posebno izdvajao, ali moram spomenuti da je bilo i onih plivača koji su više puta pobjeđivali na ovom maratону. Danas je to međunarodni maraton jer nam dolazi puno sudionika iz raznih susjednih zemalja. Uvijek su plivači imali pratnju brodice. U početku, kako je bilo malo sudionika, svaki je plivač imao pratnju. Danas je takvu pratnju nemoguće organizirati budući da ima previše natjecatelja, stoga brodice danas drže jedan koridor kojim štite plivače i pokazuju im smjer.

Kako je započela vaterpolo priča u Crikvenici?

Ta priča je započela mnogo kasnije, 30-tih godina prošloga stoljeća. Uvela se lopta koja je u početku bila kožnata, a ne kao ove danas specijalizirane, otporne na upijanje vode. Vaterpolisti su nastali iz dobrih plivača koji su htjeli malo zabave, pucanja na gol. To je jedan od najtežih sportova jer morate biti dobar plivač, fizički jak te biti dobar u tehnicu s loptom. Sve to treba ukomponirati dobar vaterpolista.

Danas je vaterpolo atraktivan i itekako dinamičan sport. Prije se u Crikvenici uvijek istoga dana održavalo plivačko nadmetanje, a odmah iza toga uslijedila bi vaterpolo utakmica. Tada se bodovalo i plivanje i vaterpolo. Bilo je jako interesantno. Do 60-tih godina prošloga stoljeća plivanje i vaterpolo su bili isključivo ljetni sportovi. Izgradnjom bazena, nezamislivo je da bi ovi sportovi bili isključivo ljetni. Plivanje je vrlo zahtjevan sport koji iziskuje jako puno rada, jer je to individualni, a ne ekipni sport. To je borba s vremenom, sa štopericom. Kroz osamdeset godina postojanja kroz naš Klub su prošli brojni ljudi koji su danas izuzetno priznati u društvu i na to smo jako ponosni. Odgojili smo brojne generacije i vrlo kvalitetne ljude.

Je li se maraton uvijek plivao istoga datuma, 15. kolovoza ili se taj datum tijekom povijesti mijenjao?

Prema najstarijem podatku kojega imamo, maraton je započeo baš na taj datum 1912. godine. Bilo je mijenjanja datuma, manje – više zbog vremena, no važno je reći da se uvijek održavao u kolovozu.

Na samom kraju našeg razgovora gospodin Rippl je zajedno s nama prelistao svoju monografiju te nam ispričao još mnoge zanimljive priče. Ipak, naglasio je da je jedan čovjek zaista obilježio crikvenički maraton, a to je Ivan Blašković – Ico. Plivao je petnaest godina tu dužinu, ali sam i to delfin stilom. Taj plivački stil je najteži. Njemu nije bilo bitno vrijeme, glavno mu je bilo da dođe i da održi tradiciju. Plivao je on i iz Vrbnika, Klimna, ali i jedan maraton na rijeci Dravi u dužini od 36 kilometara.

Gospodina Rippla upitali smo i imali saznanja hoće li Crikvenica u neko skoro vrijeme dobiti pravi zatvoreni bazen. Odgovorio nam je da je to najveća želja svih u Klubu, budući da je Crikvenica grad s dugačkom i bogatom plivačkom tradicijom.

Dolores Javorić, Chiara Horvat i Sara Đukić

SPORTSKI REZULTATI NAŠE ŠKOLE

STOLNI TENIS (dječaci) – 2. mjesto u županiji
(Marijo Jeličić, Dominik Salma, Karlo Jovanović, Leo Matejčić)
Voditelj: Đoni Švarc

STOLNI TENIS (djevojčice) – 1. mjesto u županiji
(Andrea Pavlović, Maja Juretić, Lea Brnić)
Voditelj: Đoni Švarc

RUKOMET (dječaci) – 4. mjesto u županiji
(Dorian Delpin, Ivan Svetić, Bela Marušinac, Karlo Balas, Moreno Car, David Lekaj, Bruno Derossi, Marijo Jeličić, Mateo Hudoletnjak, Maja Kutija, Sandro Salopek, Bujar Kongjeli)
Voditelj: Igor Marušinac

ATLETIKA (djevojčice) – 5. mjesto u županiji
(Iva Derossi, Valentina Bačić, Andrea Pavlović, Maja Kutija, Iris Smoljan, Chiara Horvat, Leonarda Ševerdija, Jelena Poslek, Maja Visković, Ira Tasić, Kristina Krnjić)
Voditelj: Đoni Švarc

ATLETIKA (dječaci) – 1. mjesto u županiji
(Dorian Delpin, David Lekaj, Domagoj Grbčić, Moreno Car, Franko Car, Marin Car, Ennio Travaglia, Bujar Kongjeli, Mateo Hudoletnjak, Sanjin Juretić, Luka Visković, Borna Novak)
Rezerve: Dino Aljević, Andrija Filipović
Voditelj: Đoni Švarc

Na poluzavršnicu DRŽAVNOG PRVENSTVA plasirale su se naše stolnotenisačice i atletičari. Stolnotenisačice su na toj razini natjecanja bile prve i tako ušle u finale, a naši atletičari na poluzavršnici natjecanja osvojili su drugo mjesto.

PONOSNI SMO I NA POJEDINAČNE USPJEHE NAŠIH SPORTAŠA

Ennio Travaglia je najbrži dječak u županiji, na 100 m Ennio trči 12,5.

Na 1000 m prvo mjesto osvojio je Marin Car s rezultatom 3:07,5.

U skoku u dalj Bujar Kongjeli skočio je 5.16 metara i osvojio 2. mjesto, a Domagoj Grbčić je osvojio 3. mjesto skočivši 4,97 metara.

U skoku u vis Moreno Car osvojio je 2. mjesto s preskočenih 155 cm, a Mateo Hudoletnjak 3. mjesto sa 150 cm.

Štafeta 4 x 100 metara u sastavu: Bujar Kongjeli, Ennio Travaglia, Domagoj Grbčić i Dorian Delpin s rezultatom 51,7 osvojili su 2. mjesto u županiji.

Od djevojčica posebno su istakle:

Valentina Bačić na 100 metara – 13.8 (3. mjesto)

Andrea Pavlović na 600 metara – 1:56.1 (3. mjesto)

Maja Kutija u skoku u dalj 4.30 metara (3. mjesto)

Na poluzavršnici državnog prvenstva posebno se istakao Moreno Car osvojivši 1. mjesto u skoku u vis.

Drugo mjesto u bacanju kugle osvojio je Sanjin Juretić koji je bacio kuglu 12.16 metara.

U ekipnoj konkurenciji na poluzavršnom državnom prvenstvu ekipa ŠSD „Kaštel“ osvojila je vrlo dobro drugo mjesto u konkurenciji čak četiri županije.

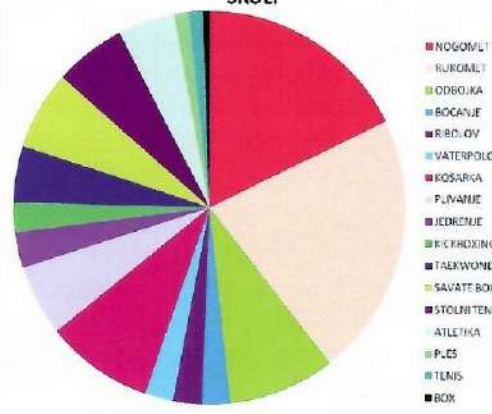
U ekipnoj konkurenciji na poluzavršnom državnom prvenstvu ekipa ŠSD „Kaštel“ osvojila je vrlo dobro drugo mjesto u konkurenciji čak četiri županije.

Na poluzavršnom natjecanju u stolnom tenisu prvo mjesto osvojile su učenice naše škole u sastavu: Andrea Pavlović, Maja Juretić, Lea Brnić.

Novinari su tijekom ove školske godine napravili malo istraživanje. Naime, anketom smo ispitali koliko se učenika u našoj školi aktivno bavi sportom, koji su to sportovi i koji su to učenici koji iza sebe već imaju velike sportske uspjehe. Rezultate koje smo dobili objavili smo, međutim moramo reći da ovo nisu potpuno točni podatci. Tijekom istraživanja nailazili smo na uobičajene poteškoće u provođenju ankete s tako velikim brojem ispitanika. Pretpostavljamo da nam neki učenici nisu predali svoj anketni listić ili tijekom provođenja ankete nisu bili na nastavi. Stoga se ispričavamo ako neki sport nismo zastupili ili smo naveli nepotpune podatke. Zahvaljujemo razrednicima koji su nam pomogli tijekom provođenja ankete.

SPORT	BROJ UČENIKA
Nogomet	30
Rukomet	37
Odbojka	15
Boćanje	4
Ribolov	4
Vaterpolo	4
Košarka	15
Plivanje	10
Jedrenje	5
Kickboxing	4
Taekwondo	8
Savate box	11
Stolni tenis	6
Aletika	8
Ples	2
Tenis	2
Box	1

ZASTUPLJENOST PO SPORTOVIMA U NAŠOJ ŠKOLI

16. SMOTRA DJEČJEG STVARALAŠTVA U PULI

U Puli, 16. listopada održala se 16. smotra dječjeg stvaralaštva, u organizaciji Društva «Naša djeca». Na toj smotri sudjelovali su brojni učenici, ali i odrasli iz cijele Hrvatske. Možemo biti ponosni što smo u Puli i mi imali predstavnike. Evo, kakve su nam dojmove donijeli.

U 7 sati zajedno s učenicima susjedne nam osnovne škole s autobusnoga kolodvora u Crikvenici krenuli smo put Pule. U autobusu učenici su se pripremali tako da se orila pjesma. Došavši u Pulu malo smo se odmorili, a potom napravili probu naše točke. Jedva smo dočekali da smotra počne. Djeca iz raznih krajeva Hrvatske na pozornici mogli su pokazati što znaju. Mi smo se predstavili s vrlo zapaženom folklorno-scenskom igrom pod nazivom «Mi smo djeca vesela». Publika je bila oduševljena pa nam je glasno i oduševljeno zapljeskala. Dobili smo pohvalne kritike stručnoga žirija. Nemojte misliti da smo plesali u običnoj odjeći! Ne, nikako!

Plesali smo u narodnim starinskim nošnjama kojima smo prezentirali svoj grad.

Sretni, umorni i gladni vratili smo se kući.

MALI NOVINARI

Prvi koraci u prometu

Tradicionalna edukativna akcija „Prvi koraci u prometu“ koju organizira Dom mladih Rijeka u suradnji s prometnom policijom održana je 1. veljače 2011. godine.

U prvi razred došao je prometni policajac koji je upoznao djecu s osnovnim pravilima ponašanja u prometu: kako se kretati prometnicom, kako je prijeći, gdje se djeca mogu igrati, a gdje ne. Naučili su i to da djeca prilikom vožnje moraju sjediti u autosjedalici ili biti vezana te gdje djeca smiju upravljati biciklom.

Crikvenički prvšačići, učitelj Robert Pavlič i gost u razredu, prometni policajac gospodin Škoro.

Nakon razgovora s policajcem, na školskom igralištu provedena je praktična vježba prelaska preko raskrižja uz postavljeni semafor. Djeci je to bilo vrlo zanimljivo i aktivno su sudjelovali u vježbi.

Nakon praktične vježbe vratili su se u učionicu te su pogledali edukativni crtani film „Šegrt Hlapić i junaci u prometu“.

Na kraju su morali pokazati što su naučili. Dobili su crtež s prikazanim raskrižjem na kojem je trebalo crvenom bojom označiti sve prekršitelje u prometu. Na veliko zadovoljstvo predavača, ali i djece rezultat je bio izvrstan.

MALI NOVINARI

„RASPIJEVANI SLAVUJI“ NASTUPILI U ZAGREBU

Crikvenički dječji zbor „Raspjevani slavuji“ te polaznici naše Glazbene škole 27. studenoga sudjelovali su na manifestaciji „Mala špica“ koja se svake jeseni održava u zagrebačkom Centru Kaptol i na kojoj se predstavljaju učenici glazbenih škola, članovi plesnih skupina i zborovi. U programu su nastupili mnogi učenici naše, ali i susjedne škole, OŠ Zvonka Cara. Izvođači klasičnu glazbu nastupili su solisti gitaristi: Jakov Barac, Matija Barac, Klaudija Križanec, Lucija Kružić, Marcel Juretić, Petra Novkovski, Natko Štiglić i Ivan Jandrić. Sviranjem klavira predstavili su se Doris Jeličić i Ennio Pečaver, a sintesajzera Katarina

Naši učenici na nastupu u Zagrebu.

SUDJELOVALI SMO

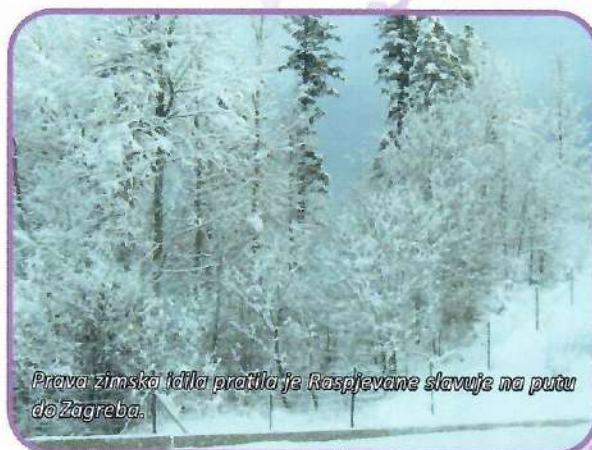
Kružić i Josip Hreljac. Svoj nastup „Raspjevani slavuji“ počeli su klasičnim repertoarom, a završili zabavnim pjesmama. Program kojim su se mladi glazbenici predstavili proglašen je vrlo interesantnim, a za sudjelovanje su dobili i zahvalnice. Prema riječima prof. Darka Majstorovića klinci su bili sjajno raspoloženi. U organizaciji je pomogao Grad Crikvenica koji je za naše glazbenjake organizirao autobus.

Veliki događaj za naše Primorce bio je gusti snijeg koji ih je cijelo vrijeme pratio, a to su za „Šarko“ i zabilježili fotoaparatom. Nakon odrađenog nastupa zabava se preselila na Bundek, a tamo su ponovno za naš list napravili skupnu fotografiju.

MALI NOVINARI

Fotografija za uspomenu s velikog nastupa u Zagrebu.

Prava zimska tdila pratila je Raspjevane slavuje na putu do Zagreba.

TALENT SHOW

Ovogodišnji talent show očarao nas je mnogim talentima koji su zasigurno bili hvaljeni od strane publike, ali i mnogih drugih. Bilo je tu svega, nastupili su: pjevači, manekenke, plesači... S osmijehom na licu jedan po jedan izvodili su svoje točke, a bilo je tu i poznatih lica koja su sve pomno pratila. Mnoštvo je na pozornici prolazilo kao pustinjski vjetar koji je s vremena na vrijeme dostizao vrhunac euforije. Sjedinjeni u jedno, plesači su pokazali svoje skrivene talente, dok nas je mnoštvo pjevača iznenadilo svojim glasom. Smijeha i zabave te navijanja nije nedostajalo tijekom cijele večeri, a možemo biti sigurni da će se o njoj još dugo razglabati. Kroz program vodile su nas Chiara Horvat, učenica naše škole te Iva Valerija Ornik, učenica Osnovne škole Zvonka Cara. Talenti naše škole ponajviše su nas zadivili svojim maštovitim maskama, a tu su bili i naši nastavnici u veoma zanimljivom maškaranom izdanju. Predstavnici naše škole su uglavnom pjevali, ali bilo je i plesača.

Učiteljice su se također dobro zabavljale.

Učiteljica likovne kulture Suzana Ključ oslikavala je lica voditeljicama i izvođačima uoči nastupa u šatoru.

Ekipa iz područne škole Dramalj.

Naši talenti bili su: Ivan Šušnja, Barbara Gulin i Julija Švast, Tajla i Nadia Domijan, Kristina Sobol, Izabela Škara, Tomo Vukadin, Nadija Domijan i Ingrid Nikolić, Marija Graciela Tomkić i Ana Car, Ivan Pavičić, Monika Kozjak, Dunja Vukadin, Lucija Šušnja, a svoje plesne točke pokazali su nam: plesna grupa Crne Mačke u kojoj su sudjelovali: Kristina Sobol, Ema Gašparović, Lea Peko-Lončar, Nika Car, Oriana Šabanović, Aurora Sučić, Vedrana Stojanović, Tajla Domijan, Darla Car i Erik Haidinger. U sljedećoj plesnoj grupi našli su se: Karlo Domijan, Stjepan Turčinov, Tina Frković, Ela Harambašić, Laura Jurković, Petra Šekrst i Alin Vorkapić. Tu je bila i treća plesna grupa pod nazivom "La Bamba" u kojoj su bili: Deni Matejčić, Petar i Matej Samardžija te Miroslav Mihetec.

Antonella Domijan

Maškarano ludilo dočakalo i našu školu

Aula škole bila je uređena u znaku naše karnevalske maske.

Cijeli naš grad i šira okolica, i mlado i staro, čak dva mjeseca živjeli smo za karneval. Crikvenica je bila pravi maškarani hit ove godine, a veliki šator u centru grada bio je središte brojnih događanja. Gostovanja naših poznatih pjevača svakog vikenda okupljala su veliki broj maškara iz Crikvenice, ali i okolice. Zabava bi trajala do ranih jutarnjih sati. I u našoj je školi zavladała maškarana groznica. Spremali smo se užurbano za naš četvrti nastup na VELIKOM DJEČJEM KARNEVALU U RIJECI. Uvijek smo jedna od najbrojnijih skupina dječjeg karnevala, a iz naše školske radionice proizašle su već crikveničke kartoline, crikveničke mačke, kiki klauni, a ove godine nas 140

Ponosno smo nosili zastavu naše škole.

Naši mali umjetnici izlagali su maske u Gradskoj galeriji.

prošetalo je riječkim Korzom masku „Crikvenička strašila“. Naučili smo i prigodnu koreografiju uz zanimljivu glazbu za naš veliki nastup. Sugrađanima smo masku pokazali i ranije sudjelujući na velikoj dječjoj paradi u Crikvenici koja se održala 6. veljače. Bilo je tu raznih maski u čijoj su izradi sudjelovale učiteljice, tete iz vrtića, mame i bake. Lijepo, gotovo proljetno vrijeme osiguralo nam je brojnu publiku. U maškaranom šatoru održao se još jedan zanimljiv spektakl - TALENT SHOW. Svoje umijeće u pjevanju i plesanju pokazali su učenici naše i susjedne nam osnovne škole. Ovaj događaj okupio je također brojnu publiku koja je bodrila sve izvođače i nagrađivala njihovu hrabrost i talent gromoglasnim pljeskom.

Mi smo živjeli za maškare! Od vikenda do vikenda smišljale su se nove maske i tako smo u Crikvenici tjerali zimu i dozivali proljeće.

Prekrasni radovi naših učenika krasili su Gradsku galeriju, a sada krase našu zbornicu.

Bal vještica u zbornici.

PETRA NOVKOVSKI

Kultura i zabava u PŠ Dramalj

Osim što odlazimo u kazalište, ponekad ono posjeti nas. Tako nas je u blagdanski ugođaj, prije zimskih praznika, uvela udruga „Val“ koja nam je došla s prekrasnom predstavom „Najljepši dar“, a i klaun Čupko je naš rado viđen gost. Najradije bi ga zadržali da nas grije smijehom tijekom hladne zime.

MALI NOVINARI

Klaun Čupko zabavio je učenike PŠ Dramalj.

SAJAM CVIJEĆA U CRIKVENICI

Naši cvjetići na proljetnom sajmu cvijeća.

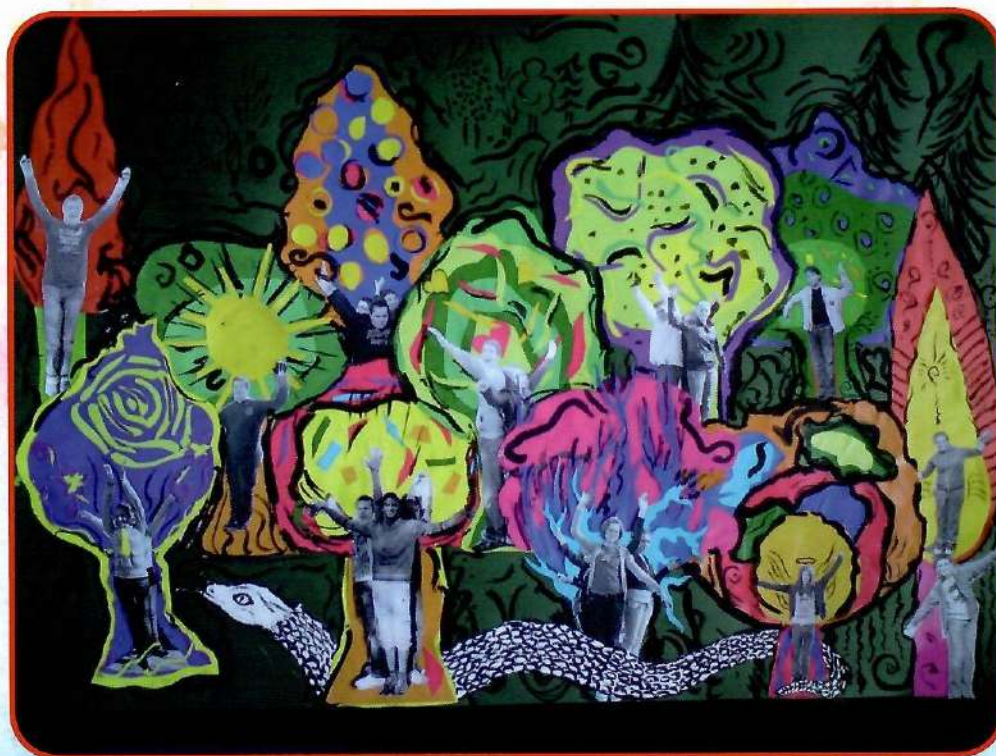
U Crikvenci 30. rujna, otvoren je SAJAM CVIJEĆA. Trg Stjepana Radića zašarenilo je mirisno cvijeće, a učenici OŠ Vladimira Nazora zajedno s učenicima OŠ Zvonka Cara i mališanima iz vrtića „Radost“ razveselili su posjetitelje prigodnim programom. Sajam je otvorio gradonačelnik Damir Rukavina. Nakon razgledavanja, cvijeće se moglo kupiti po promotivnoj cijeni. Mnogi su kupili sadnice kako bi uredili svoje vrtove ili ukasili domove. Sajam cvijeća održan je i u rano proljeće, a tamo su ponovno bili i naši mališani koji su pjesmom i plesom zabavljali prisutne.

MALI NOVINARI

NAGRAĐENI RAD NAŠIH UČENIKA

Začarani u Šumi Striborovoj

Nagrađeni rad na temu Šuma Striborova.

Pažljivom promatraču zasigurno neće promaći učenici 8.a razreda naše škole koji se „skrivaju u Šumi Striborovoj“ Ivane Brlić Mažuranić. Rad je nastao u suradnji učiteljica Suzane Ključ i Ane Kirinčić te učenika 8.a razreda koji su svi spremno pozirali pred fotoaparatom, a zatim fotografije spretno iskolažirali. Učiteljice su rad poslale na natječaj raspisan od strane riječkog HNK Ivana pl. Zajca i Novog lista. Originalnošću rad je impresionirao četveročlanu komisiju i dodijeljena mu je prva nagrada. U ime svih partnera projekta, prvu nagradu su nam 18. travnja uručili ravnatelj riječke Opere, libretist i redatelj "Šume Striborove" Ozren Prohić te scenograf "Šume Striborove" Dalibor Laginja. Nakon preuzimanja nagrade kratko smo se prošetali Rijekom i vratili se s lijepim uspomnama, majicama, knjigama i naravno ulaznicama za predstavu.

Učenici 8. a razreda.

Ovako je rad nastajao.

Presretni učenici 8. a razreda u pratnji učiteljice likovne kulture Suzane Ključ i razrednice Ane Kirinčić na dodjeli nagrade.

Diana Dodaj, 6.a

Donika Dodaj, 3.b

Leonarda Lovrić, 1.a

ŠARALICA

LIKOVNO - LITERARNI PODLISTAK

Jelena Britvić, 4.r. PŠD

Mateo Ahej, 3. r., PŠJ

Miradije Xheladini, 6.b

"BOŽE, DAJ NAM SNAGE DA ISPUNIMO SVOJE VRIJEME"

(Sida Košutić)

Zastoj na cesti. Žurimo doma jer nam započinje najdraža serija. Nervozni smo. Pronalazimo načine da prođemo što prije. Vatrogasci. Policija. Evo i glasne sirene hitne pomoći. Sebično vičemo: "Ipak nećemo stići!" Razočarani i lijeni, raspravljamo tko je kriv što nismo krenuli ranije.

Toplo je. Otvaram prozor automobila. Osjećam miris dima. Netko je glasno plakao: "Trebali smo krenuti kasnije."

I dalje ravnodušno dajem svima do znanja da bi tada stigli na seriju ili čekali još duže. Od dosade između pregovora, loše glazbe i dima, budi me znatiželja. Žena krvava i shrvana od boli broji, moli, plače... Neuračunljiva?! Načulim uši...

"Učio je za ispit, tjerala sam ga da krenemo ranije... Bilo je važno stići na vrijeme..."

To i mama kaže ujutro kada se trebam ustati iz kreveta, ali još pet minuta nikoga nije ubilo. Tada ugledam strašnu sliku: bijela plahta, nosila i krv... Bolne grimase i jecaji... Nije stigao i nikad neće stići... Ubilo ga vrijeme. Sve vrijeme i trud uloženi u rad, vrijeme provedeno u strahu, vrijeme bačeno u iščekivanje ostatak će zarobljeno u vrijeme bola i jada, vrijeme provedeno u nastojanju da zaboravimo.

Dim se digao visoko u nebo. S dimom je nestala i naša strast prema seriji. Bili smo sretni da je vrijeme bilo na našoj strani. Sada, i dok smo svi na broju, odlučili smo se za naših, samo naših, pet minuta.

IVA PAHLIĆ, 7.a

Gledam more

Stojim na obali i promatram more. Tako je raskošno i zagonetno. Gleda me svojim modrim očima. Smiješi mi se plavim osmijehom i poziva me na igru. Pjeva mi neku tihu pjesmu kao zagonetku. Čini mi se da je živo i želim s njim razgovarati. Vičem: „Što to činiš more, izluđuješ me!“ Dosad si bilo mirno, a sad me plašiš svojim valovima. Val za valom stiže na obalu. Zuphalo je jugo, sve se pjeni i urla. Barke izgledaju kao orahove ljuske. Kakva slika!

Postao sam nemiran. Ne volim takvo more. Zamolio sam ga da se smiri. Nije me poslušalo. Čuo sam kako viče: „Dođi mi sutra! Volim s tobom pričati!“

Te noći nisam mirno spavao. Razmišljao sam o moru. Ujutro sam se vratio. Dočekalo me mirno i umiljato. Promatrao sam njegovo dno i spazio malu ribicu. Znam da ona krije neku tajnu, ali ne želi je nikome reći. More, more volim te! Ti si najljepši dio moga zavičaja. Uvijek ću ti se vraćati.

Erik Haidinger, 2.a

Došlo nam je proljeće

Došlo je proljeće. Visibabe, jaglaci, ljubičice i sve ostale proljetnice cvatu. Krošnje su sve zelenije i pune malih pupova. Zimi je livada bila gola i sama, a sada je zelena i sretna.

Po livadama i poljima čuje se veseli dječji glas. Ptice koje su ostale sada veselo traže hranu, a one koje su na jesen otišle, sada se vraćaju kući kod svojih prijatelja. Neke životinje se bude i dive zelenilu prirode, a neke vrijedno i odgovorno sakupljaju hranu za mlade.

Svi su uvijek sretni kad dođe proljeće.

Antonio Juričić, 4. r. PŠJ

Ja sam proljetni cvijet

Bilo mi je ugodno biti pod toplom zemljom. Čuo sam puno priča da je vani jako lijepo, čuo sam i da će uskoro proljeće. Bio sam jako nestrpljiv. Htio sam što prije izaći van.

Malo po malo sam se probijao. I napokon sam se izvukao na površinu. Nije bilo lako.

Kad sam izašao vidio sam puno toga. Malo snijega, djecu, roditelje, svakojake životinje, bicikle i lopte. Bilo mi je čak i hladno prvi tren. Ali navikao sam se.

Jednog dana, u ranu zoru kad se sunce probudilo izgledalo je sve po starom. Ali nije bilo. Nakon par minuta shvatio sam da sam se rascvjetao!

KARLO DRAŽIĆ, 3.b

SVEMIRSKA PRIČA

JEDNOM DAVNO BILA SAM U SVEMIRU. PUTOVALA SAM RAKETOM. VIDJELA SAM MALOG I VELIKOG MEDVJEDA I MLIJEČNU STAZU. NO ODJEDNOM SAM ČULA ZVUKOVE. SLETJELA SAM NA VENERU I VIDJELA VANZEMALJICE. BILI SU JAKO SLATKI, ALI SAM SE IPAK MALO BOJALA. NA KRAJU SU ISPALI JAKO DOBRI. KADA MI JE DRUGA RAKETA DOŠLA U POSJETU JEDNOG VANZEMALJCA SMO UZELI KUĆI. TO JE IPAK BIO SAMO JEDAN DIVAN SAN.

Lea Brnić, 2.r. PŠJ

MOJA NAJDRAŽA MASKA

Najviše se volim maskirati u tigricu. Obučem tigrastu haljinu, natapiram kosu, stavim uši na glavu, sve začinem zlatnim šljokicama i krenem na zabavu. Jako volim svoju tigricu jer je ona djelo moje mame.

Leonarda Lončarić, 1. r. PŠD

Maškare va Crikvenici

Zimski štajon je štajon od maškar ili kako bi to naši stariji rekli po domaću – štajon od mesopusta. Pitala sam svoju nonu i noniča kako su se oni nigda maškarakali kad su bili mladi.

Nono mi je valje rekao da je puno puta znao zasost harmoniku va maškarami. Ča se tiče roba za maškaranje, obukli bi se va ono ča su našli doma. Obično bi to bile kakove stare gaće, stara pidama od spanja i kakov stari klobuk. Bili bi se načrnilo črnilo od šparheta na drva, stavili nase jaketu naopako, zeli dva pokrova ili kakovu staru padelu i pasali bi van. Va to vrijeme maškar nij bilo na javnih mestih. Ako su šli na tanac, a imeli su masku na licu, morali su ju znet i pokazat se kako zgljedaju da bi ih pustili va prostoriju kad se tancalo.

Organizirane maškare va Crikvenici su počele kad je izgrađen hotel Internacional (Inter) šezdesettrćega leta. Od tad pa na dalje tamo su se održavale maškarane zabavi. Maškaralo se staro i mlado, saku subotu i nedelju i na tri zadnja četrtka (husi, tusti i poberuhi). Biloj puno mesopusnih grup zi okolice, a i šire. Najveća i najlipša grupa s puno svita ženskoga i muškoga, staroga i mladoga, bila j grupa ka se je zvala „Jokeri“. Kuda god su hodili bili su najlipši, a imeli su i svoj orkestar. Saku se nedilju po zapolne neč događalo pred interon. Toj gljedalo puno ljudi zi Crikvenice i okolice, ali i zi unutrašnjosti Hrvacke.

Najinteresantnije su bile utrke magarci. Po dvajset magarci takmičilo se ki će prvi prit na cilj. Puno put se događalo da magarci nisu teli teć pa su ih njihovi maškaroni konopon vukli na cilj. Neke su maškare i nosile magarca do cilja. Tu su bili prisutni i doktori i doktorice za dat magarcu prvu pomoć. Ove trki su zato bile jako zanimljive s puno navijanja i smiha.

Va to vrijeme nij bilo maškar va Riki, pa su prve maškare ke su prošle Korzon bili naši „Jokeri“. Toj bilo nigdi šezdesetpetoga leta.

Nono se spameti kako se na dan zadnje nedelje pred mesopust organizirala vela parada sih maškar zi Crikvenice i okolice. Znalo se skupit, ča maškar, ča publike, oko dve do tri hiljade ljudi.

Ovo ča sada gljedamo na čistu sredu, suđenje i paljenje mesopustu uz čitanje šentence, samo je nastavak stoljetne tradicije mesopusta ki se je va Crikvenici uvijek zval „Meriko“.

Po kazivanju noniča Iva i none Meri zapisala Andreja Car, 4.a

MAŠTA MOŽE SVAŠTA

Snjegović Šarko

Padao je snijeg i sve je bilo bijelo. Na nebu se odjednom pojavio šareni oblak iz kojeg je počeo padati šareni snijeg.

Šarenog snijega napadalo je jako puno.

Djeca su bila iznenađena i dotrčala su vrlo brzo na snijeg. Vrijedne male ruke napravile su velikog šarenog snješka kojeg su nazvali Šarko.

Prolaznici su se divili i čudili. Začudeno su gledali Šarka, koji je bio drugačiji od njih, i svi bijeli snjegovići. Bili su ljubomorni na šarenog snjegovića jer je bio okružen veselom djecom i začuđenim prolaznicima.

Lara Hlača, 3.r. PŠ Dramalj

ŠUMA STRIBOROVA – LIKOVI

Ja sam Malik Tintilinić. Najmlađi sam među Domaćima i njihov sam vođa. Živim u luči. Malen sam, ali hrabar i domišljat. Razigran sam ali sam uvijek spreman pomoći drugima. Jedne sam se večeri probudio na ognjištu u drvenoj kući. Moja braća i ja odmah smo se razigrali po ognjištu. Vrištali smo i igrali se. Prosuli smo kvasac i brašno. Ugledali smo tužnu baku. Ona nam je rekla svoje probleme. Ja sam odlučio da ću joj pomoći. Njezin problem je bila njena snaha. Ona je vjerovala da je njena snaha bila guja, ali to nije mogla dokazati svome sinu. Rekao sam joj da ćemo to lako provjeriti. Staviti ću svračja jaja ispod kokoši i ona će se kao svaka guja polakomiti i pokazati jezik. Uspjelo je, ali sin i dalje nije vjerovao. Istjerao je baku iz kuće. Ja i moja braća smo je odveli do Stribora, šumskog starješine. Stribor joj je ponudio da se vrati u mladost, ali ona je odbila. Rekla je da joj je draža njena nevolja nego sreća, jer nije htjela zaboraviti sina. Ja i moja braća zajedno sa Striborom smo nestali, a snaha se pretvorila u guju.

Baka se vratila sinu i sve se sretno završilo.

Moja Zemlja

Zemlja
Velika, lijepa.
Okreće se, živi, putuje.
Svemir je Zemljin dom.
Planeta.

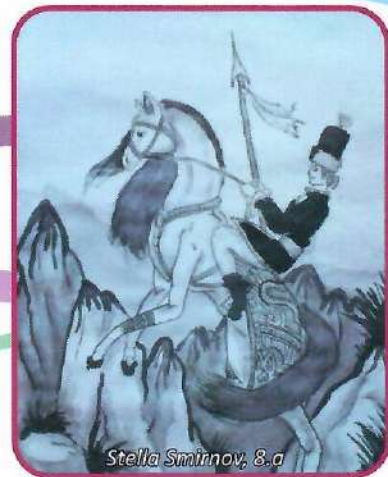
Adrian Zubčević, 4.a

USKRSNI ZEKO

ZAMIŠLJAM USKRSNOG ZEKA KAKO NOSI KRAVATU I ŠARENE TENISICE. ON IMA KOŠARU S JAJIMA. TA JAJA SU PLAVE, ŽUTE, ROZE I LJUBIČASTE BOJE. ZEK JE BIJELO SMEĐI. ŽIVI U ŠUMI PORED JEZERA.

Gabriela Jurković, 4.r. PŠ Dramalj

Stella Smirnov, 8.a

Šilvija Kezele, 1.r. PŠJ

Dino Benedeti, 7.b

Ana Novak, 4.r. PDJ

Judita Srdoč, 1.r. PŠJ

STOP NASILJU

Moreno Car, 8.b

Riječ nasilje u meni izaziva jezu, zgražanje i bijes. Ona izaziva i strah, ali sam ja koji se bojam "nešto na silu" ili "protiv nečije volje".

Nažalost, nasilje je svuda oko nas. U obitelji, u školi, u sportu, na ulici, na igralištima... Žrtve nasilja su također svuda oko nas. Svi smo mi svjedoci, a ponekad i žrtve, nekog oblika nasilja.

Nije mi jasno zašto su neki ljudi nasilni. Zašto im je bolje neki problem riješiti nasiljem nego razgovorom ili "nečim što ne boli"?!

Učenica sam škole koja ima status nulte stope tolerancije na nasilje. Što je uopće moja dužnost?! Što ja kao svjedok mogu i moram učiniti da nasilje spriječim ili zaustavim?

Znam, svi imamo obvezu suprotstaviti se i boriti protiv nasilja, ali na koji način? To je problem jer u trenutku dok nekoliko dječaka tuče ili, na neki drugi način maltretira, jednoga, na tren svi zažmirimo, svi postajemo slijepci i kukavice, koje samo nijemo, u strahu i skrštenih ruku, promatraju.

Strašno!

Vrijeme je da se promijenimo, da otvorimo oči, da skupimo hrabrosti i da ne okrećemo glavu jer i mi možemo biti žrtve nasilja.

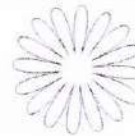

IRIS SMOLJAN, 7.a

Moje ruke

Moje ruke zapravo imaju svoj vlastiti život. Vrlo često me ne slušaju. Moja glava želi napisati zadaću, ali ruke kao da ne čuju, same nađu put do mp4-playera i upale ga da slušam muziku. Moja glava govori: „Dosta je bilo. Moramo pisati sad!“. A ruke kao da nisu čule, idu prema frižideru i nađu nešto za jesti. Glava sada rukama odlučno kaže da trebaju oprati zube, ali se ruke samo igraju vodom. Pidžamu stavljaju na glavu, a papučice duboko pod krevet.

Stvarno mi je teško s mojim rukama!

Matija Godec, 3.a

Hana Car, 8.b

Da sam ja cvjetić

„Kako je prekrasan ovaj svijet“, pomislio sam kada sam niknuo iz zemlje.

Sunce me obasjava prekrasnom toplinom, a na nebu nema niti jednog oblaka. Oko mene je tepih zelene trave i sve prekrasno miriše.

Svako malo do mene doleti pčelica, a ja jedva čekam da iz zemlje niknu i moji prijatelji cvjetovi pa da skupa uživamo u ovom prekrasnom danu.

Mateo Ahel, 3. r. PŠJ

VISIBABA

Visibaba je sitna, nježna i malena. Izgleda kao zvono. Cvjeta na kraju hladne zime ili početkom proljeća. Raste na prekrasnoj livadi ili u šumi ispod grma. Cvijet joj je bijeli i zvonast. Visibaba nema mirisa. Stabljika i listovi su joj tanki, krhki, savijeni pri vrhu. Korijen joj je lukovica. Kada kažemo da je zaštićena biljka mislimo da je samonikla i da se ne smije brati.

Laura Jurković, 2.r. PŠ Dramalj

Anamarija Brajković, 4.r.

PROLJETNI DAN

Gdje je nestao čovjek?

Već smo i mi pomalo posustali od šetnje, a ja još nisam sreća čovjeka. Proljetni umor vladava mi tijelo, ali zdrav duh i miris mora vuče još korak dalje. Nema većeg užitka nego udahnuti more koje se osunčalo prvim suncem nakon dosadne i duge zime.

Dišeš, mirišeš, čuješ. Pisci i pjesnici bi trebali sjediti na mojem mjestu i danima bi ispisivali najljepše stranice. Slikari bi oslikali najljepše pejzaže jer su boje čarobne, nestvarne, a žive u svakom cvijetu, listu. Alergičari ozdrave uz miris ovakvog proljeća. Ribari ožive i dodiruju more. Galebovi im pružaju krilo prijateljstva i krađu im ulov, dok im lastavice predstavljaju svoje nove obitelji.

Dok sjediš uz more, možeš i ti upoznati još mnogo neobičnih stvorova koji iz zemlje, pijeska, zraka ili vode užurbano pružaju noge, krakove, ticala ili neke udove koje još nisam upoznala. Glazba prirode izaziva poštovanje, divljenje, opuštanje, razmišljanje kroz šarenilo duginih boja koje računalo ne može dostojno prikazati.

Sve je toliko čarobno i prirodno, no ipak ne znam i dalje gdje su svi ti ljudi!?

Prošećite i uživajte jer proljeće je doba stvoreno za čovjeka.

Leo Gašparović, 8.a

IVA PAHLIĆ, VII.a

DANI KRUHA

Uživati u krušnim proizvodima znamo svi, a pogotovo u onim slatkim. Znamo li nešto više o tome zašto se slavi Dan kruha, tko sudjeluje u proizvodnji kruha i od čega se kruh proizvodi, provjerile su naše najmlađe novinarkе u kratkoj anketi s našim sugrađankama i sugrađanima.

ANAMARIJA IVANČIĆ

Što znate o Danima kruha?

To su vrlo lijepi dani kada predstavljamo različite vrste kruha, a nekima ga i poklanjamo. To je vrlo lijepo, zar ne? Tada možemo i krušne proizvode kupiti, a taj sakupljeni novac upotrijebiti za neku dobrotvornu svrhu.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Ima različitih žitarica od kojih se može raditi kruh.

Koji kruh Vi najviše volite?

Volim najviše raženi i kukuruzni kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Ima jako puno ljudi koji sudjeluju u proizvodnji kruha. To su pekari, trgovci i mnogi drugi.

Možete li zamisliti život bez kruha?

Ne. Ja više ne mogu zamisliti život bez kruha.

IVANKA IVANČIĆ

Što znate o Danima kruha?

Svake godine u listopadu se pokaže što mi možemo, što mogu naši roditelji pripremiti. I zajedno se veselimo izobilju.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Kako ne bih znala! Najčešće od pšenice, ali i raznih drugih žitarica. Soja, raž...

Koji kruh Vi najviše volite?

Najviše volim jesti miješani kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Poljoprivrednici koji moraju posijati žitarice, požeti ih, spremiti u silose, mlinari, pekari, trgovci...

Možete li zamisliti život bez kruha?

Mislim da ne. To je naša osnovna namirnica.

BISERKA MATEJČIĆ

Što znate o Danima kruha?

To je vrlo lijepa manifestacija koja je novijeg datuma. Dok sam ja radila, prije dvadeset godina u školi toga nije bilo. Sretna sam da svake godine dođem i obiđem ovaj događaj i sjetim se mladosti i učenika.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Ja bih to morala znati. Živjela sam nekada na selu. Kruh se radi od pšenice, kukuruza, raznog žita. Osnovna žitarica je svakako pšenica.

Koji kruh Vi najviše volite?

Ja najviše volim kukuruzni kruh. Onaj koji ima više kukuruza taj ja više volim.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Poljoprivrednici, pekari...

Možete li zamisliti život bez kruha?

Nemojte zamišljati život bez kruha. To je osnova života. Onaj koji u današnje vrijeme nema kruha taj je zaista gladan.

MARIJA JOVANOVSKI

Što znate o Danima kruha?

Već godinama ta se manifestacija održava u našem gradu. To je jako lijepo. Pogotovo mi je drago da se vi, djeca zalažete za to. Kruh pečete sa svojim roditeljima.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Pšenice, raži, kukuruza...

Koji kruh Vi najviše volite?

Ja jedem crni kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

- Puno njih! Najvažniji su nam dobri pekari.

Možete li zamisliti život bez kruha?

Ne! Kruh je najvažniji. Hvala Bogu da ga imamo!

DANIJELA SOBOL

Što znate o Danima kruha?

To je tradicija. Slavi se dan kruh, brašna, kolača...

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Pšenica, kukuruz, raž...

Koji kruh Vi najviše volite?

Ja jedem polubijeli i raženi kruh.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Pšenica, kukuruz, raž...

Koji kruh Vi najviše volite?

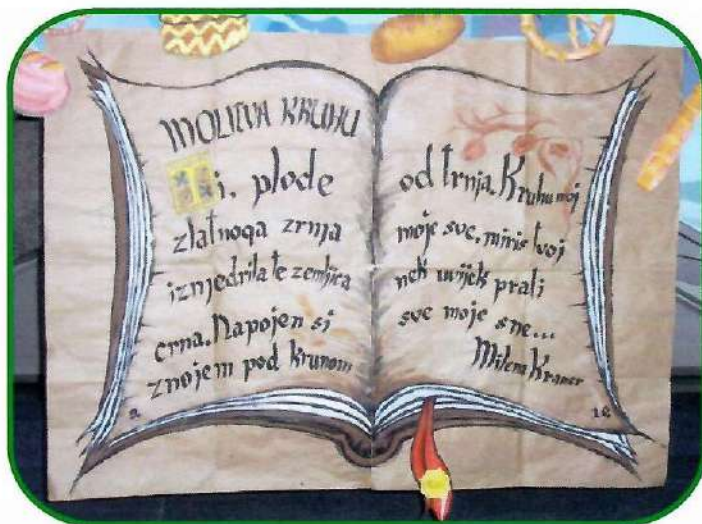
Ja jedem polubijeli i raženi kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

- Poljoprivrednici, pekari, prodavači...

Možete li zamisliti život bez kruha?

U biti, ne! No, ima onih koji ne jedu kruh.

Rad učitelja likovne kulture Domagoja Zoričića i učenika.

LIK 2011.

Naše učenice likovnim su radovima ostvarile veliki uspjeh.

I ove godine su učenici naše škole sudjelovali na Državnom natjecanju likovnog stvaralaštva – izložbi iz likovne kulture učenika osnovnih škola – LIK. Natjecanje se u organizaciji Ministarstva znanosti i športa RH i Agencije za odgoj i obrazovanje odvija na školskoj, županijskoj i državnoj razini. Tema ovogodišnjeg natjecanja bila je „Boje moga grada“ gdje su učenici imali zadatak savijanjem, rezanjem i spajanjem žice i metalnih mrežica te dodavanjem obojanih kartonskih ploha, u toplo-hladnom i komplementarnom kontrastu, oblikovati prostorni crtež.

Županijskoj smotri u Rijeci pristupila je 31 škola i 353 učenika od čega je izabrano 35 najuspješnijih radova. Među tim izabranim radovima našlo se pet radova naših učenika, što je veliki uspjeh.

I to, u kategoriji od 1. do 4. razreda priznanje i 3. mjesto osvojila je učenica Jelena Britvić (4.r.) iz PŠ Dramalj, a pohvalnice učenice Petra Šekrst (2.r.) i Katarina Visković (4.r.), također iz PŠ Dramalj. Mentorica im je bila Maja Lončarić. Pod vodstvom mentorice Suzane Ključ u kategoriji starijih razreda osnovne škole, pohvalnice su zaslužile Eni Frković (5.r.) i Mirjam Matea Jekić (7.r.)

Čestitamo na uspjehu !

DEAN KRALIĆ

Što znate o Danima kruha?

Dani kruha, to su dani kruha!

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Pšenice, kukuruza, od raznih miješanih žitarica.

Koji kruh Vi najviše volite?

Ja volim polubijeli.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Ljudi seljaci koji proizvode žitarice, onda ih prodaju. Zatim pekari rade od njih kruh, a mi na kraju papamo.

Možete li zamisliti život bez kruha?

Teško.

SREĆKA BLAŽEVIĆ

Što znate o Danima kruha?

To su dani kada slavimo kruh i obilježavamo dane zahvalnosti za plodove zemlje.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Od svakakvih žitarica. Najviše od pšenice, kukuruza... Ajme, pitali ste me neko teško pitanje.

Koji kruh Vi najviše volite?

Mi jedemo kukuruzni kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Mlinari i pekari. Tu su i ratari koji uzgoje pšenicu.

Možete li zamisliti život bez kruha?

Vjerojatno ne možemo zamisliti život bez kruha.

PAVLE DOMIJAN

Što znate o Danima kruha?

To je vrlo lijepo za vas dječicu. Lijepo je za sve nas da se u te dane ovako družimo.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

O, to me puno pitate! Od pšenice.

Koji kruh Vi najviše volite?

Ja jedem najčešće pšenični kruh.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Pekara.

Možete li zamisliti život bez kruha?

Ne možemo.

JADRANKA CAR

Što znate o Danima kruha?

To je izložba krušnih proizvoda. Ja uvijek dođem vidjeti što ima, a ove sam godine i sama radila nešto.

Znate li od kojih se žitarica radi kruh?

Od pšenice.

Koji kruh Vi najviše volite?

Kukuruzni.

Znate li tko sudjeluje u proizvodnji kruha?

Pekari.

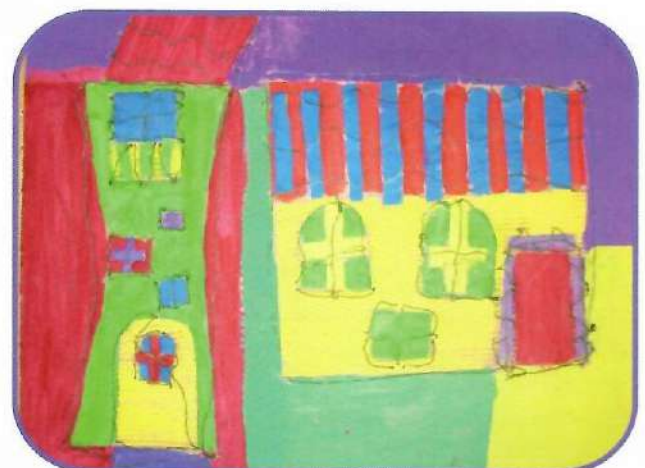
Možete li zamisliti život bez kruha?

Mislim da ne možemo.

Dolores Javorić

Jelena Britvić 4.r.PŠD,
LIK 3.mjesto, županija

Jelena Britvić 4.r. PŠD - nagrađeni rad

BILI, VIDJELI, NAUČILI...

S RADOŠĆU POLAZILI RADIONICE PROJEKTA ZIMA@ŠKOLA

Projekt ZIMA@ŠKOLA sastoji se od radionica od po 4 sata po temi, organiziranim u ukupno 4 skupine djece razvrstanim prema predznanju i afinitetima. Voditeljice ovog inovativnog projekta kojim se omogućuje učenicima da kvalitetno provode slobodno vrijeme su bile Ana Kirinčić, prof. i Daliborka Todorović, prof. Prve dvije radionice održane su 27. i 28.12.2010. Prisustvovali su im učenici od 6. do 8. razreda. Za svoj rad učenici su dobili potvrde o sudjelovanju.

Polaznici projekta ZIMA@ŠKOLA.

Polaznici radionica: Iva Derossi (6.a), Lucija Friš (6.a), Luka Kraljić (6.a), Iris Smoljan (7.a), Ira Tasić (7.a), Monika Juretić (7.a), Uršula Ferenčak (7.a), Lucija Spoja (7.a), Franko Car (7.b), Emma Debelec (7.b), Dolores Javorić (7.c), Maja Visković (7.c), Manuela Vukić (8.a), Nikol Car (8.a), Isabella Kučinac (8.a), Ivona Jovanović (8.a), Leo Gašparović (8.a), Barbara De Carina (8.b), Kristina Grozdek (8.b), Patricia Plazzeriano (8.b) i Hana Car (8.b)

Naši dojmovi s radionica su vrlo pozitivni. Većina učenika bila je na dvije radionice od po 4 sata, jedna je bila više vezana uz matematiku, a druga uz uređivanje slika. U svakom slučaju, steći nova znanja je dobra stvar koja bi nam mogla biti korisna u životu. Uz to što smo učili, moramo priznati da smo se i zabavljali. Zaista mislimo da je bitno ono što smo naučili. Uređivali smo slike, radili različite zanimljive fotomontaže i koristili različite efekte. Na Geogebri – drugoj radionici koja je vezana uz matematiku, naučili smo primjenjivati ono stečeno znanje geometrije s redovite nastave i upotrijebili ga u konstrukcijama geometrijskih likova na računalu. Dakako konstrukcije i samo crtanje mnogo je jednostavnije i lakše izvoditi na računalu nego kada to radimo ručno.

Mislimo da smo iz tih radionica izvukle ono najbolje i najzanimljivije i to donekle zapamtile. Uvjereni smo kako su te radionice jako dobra stvar. Iako je ovo nekima zadnja godina u ovoj školi, htjele bismo da se održe još koji put da i drugi mogu naučiti ono što smo mi imale priliku. Nastavnice koje su vodile radionice zaista su uložile puno truda i na tome im zahvaljujemo.

Nikol Car i Manuela Vukić, 8.a

Iako više nije zima, s obzirom na interes učenika za vrijeme proljetnih praznika, 21. travnja održana je još jedna radionica GIMP-a u našoj školi. Pod vodstvom učiteljica Ane Kirinčić i Daliborke Todorović, učenici su "posjetili" nekoliko poznatih lokacija na nekoliko kontinenata. Tako su nastali izvrsni radovi koji čine ciklus „Put oko svijeta“, a koji će biti izloženi u prostoru škole.

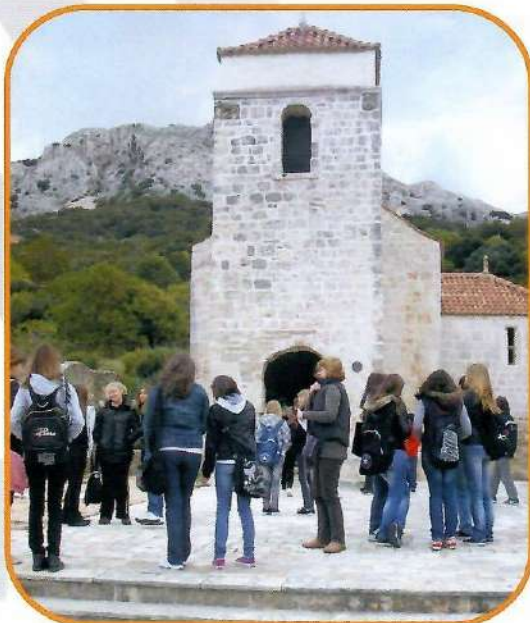

Polaznici proljetne radionice GIMP-a.

MALA ŠKOLA GLAGOLJICE U JURANDVORU

Učenici sedmih razreda u pratnji učiteljica hrvatskoga jezika, povijesti i naše knjižničarke jesenas su se uputili put Krka. **Što su tamo tražili?**

Ispred crkvice sv. Lucije u Jurandvoru.

Cilj njihova putovanja bilo je malo mjesto JURANDVOR smješteno nedaleko turističkog gradića Baške. U Jurandvoru se nalazi jedna mala CRKVICA SVETE LUCIJE, a u crkvi je jedna važna ploča – BAŠĆANSKA PLOČA. To je DRAGI KAMEN HRVATSKE PISMENOSTI. Tamo su otišli naši đaci da na terenu uče uz pomoć stručnog vodiča, da o Bašćanskoj ploči slušaju izvan učionica u prostoru gdje je stoljećima bivala. Cijelo jutro učenici su proveli u Jurandvoru. Prvo su slušali predavanje o crkvi, samostanu, nastanku i pronalasku Bašćanske ploče, a kasnije su uslijedile radionice. Stanku između predavanja i radionica učenici su iskoristili za

kupovinu suvenira. Jedna skupina učenika u pratnji vodiča nazočila je zanimljivom predavanju i radionici glagoljičnog pisma, a druga skupina krenula je na posve drugačiji zadatak. Naime, oni su dobili slijepu kartu i upute za ono što su trebali saznati. Slijedeći upute skupina učenika kretala se Jurandvorom i alejom glagoljice te su otkrivali spomenike i njihove značenje na zadanoj ruti. Radilo se o spomenicima koji predstavljaju glagoljička slova. Upisavši pronađena slova na zadano mjesto u uputama, učenici su riješili rebus. Naši su učenici bili vrlo aktivni i pokazali su vrlo lijepo znanje o tom segmentu povijesti hrvatskoga jezika.

Antonella Domijan

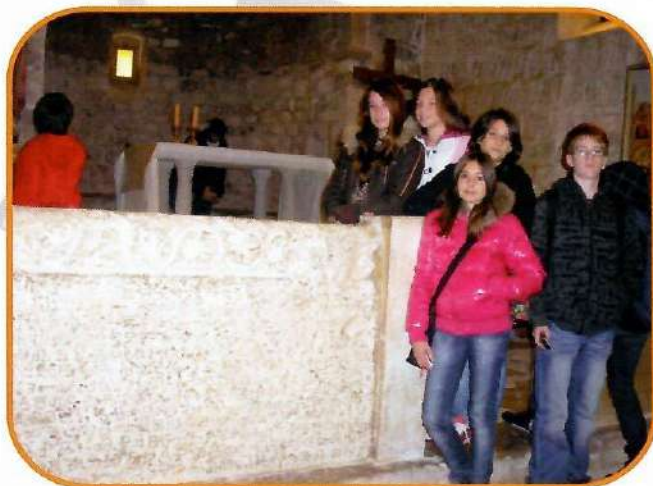
Edukativna predstava „DROGA“

Glumci su na vrlo zanimljiv način u jednom školskom satu upoznali učenike s najčešćim oblicima ovisnosti kod mladih i posljedicama koje konzumacija ostavlja na organizam.

Predstava „Droga“ koja se u našoj školi izvodila za sedme i osme razrede ostavila je vrlo dobar dojam na sve. Predstavu su mogli pogledati i roditelji. Samo u Zagrebu ovu je predstavu u šest mjeseci pogledalo više od 2700 djece i 1100 roditelja. Bilo je mnogo toga što nismo znali o drogi, a trebali smo, stoga su dva izvrsna glumca u samo 45 minuta nižući situacije pokazali kakve posljedice ostavlja droga, ali i druge ovisnosti, poput alkohola i cigareta. Bilo je tu i komičnih situacija, koje su držale učenike prikovane za stolice. Nakon ove predstave, shvatili smo da bi trebalo biti više ovakvih predstava, koje bi otvorile oči mnogima.

Ana Brnić

Uz Bašćansku ploču. Fotografija za pamćenje!

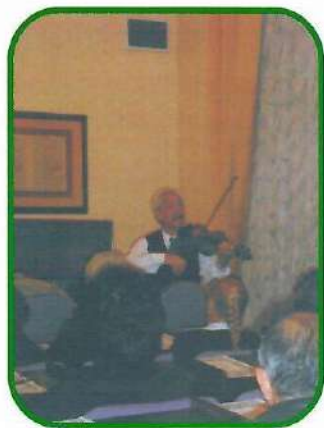
BILI, VIDJELI, NAUČILI...

PREDSTAVLJANJE ROMSKE KNJIŽNE POLICE UZ PRIGODAN PROGRAM

NEK SE ČUJE ROMSKA RIJEČ

U Gradskoj vijećnici Grada Crikvenice održano je svečano otvorenje romske knjižne police u crikveničkoj gradskoj knjižnici. Tom prigodom upriličen je zanimljiv program u kojem se mogla čuti romska riječ i pjesma.

Gradska knjižnica Crikvenica i udruga „Romski putovi - Romane drama“ organizirali su u studenome glazbeno-poetsku večer «Nek se čuje romska riječ - Ašunen o romano lafi» u povodu otvorenja romske knjižne police u crikveničkoj gradskoj knjižnici. Večer je otvorena romskom himnom «Gjelem, gjelem», a potom je nazočne pozdravila ravnateljica Gradske knjižnice Ksenija Car - Ilić rekavši da zbirka trenutno broji sedamdesetak naslova. Skupljačica romskog književnog blaga Adaleta e Dinasi iz udruge „Romski putovi“ predstavila je zbirku i književno stvaralaštvo Roma. Studenti iz udruge „Zagrebački šareni leptiri“ Sanja Vukoja, Thea Šimičić i Tomislav Poljak čitali su poeziju na romskom i hrvatskom jeziku, dok je prof. glazbe Ismet Jašarević, romski virtuoz na violini, pratio program uz izvornu romsku glazbu. Predstavljen je i dvojezični «Dječji bonton» Ivanke Borovac. Knjige su uručene Deani Čandrić Zorica, ravnateljici naše škole koju polaze i romska djeca.

Ismet Jašarević, virtuoz na violini.

Sa svečanog otvorenja romske knjižne police u crikveničkoj knjižnici. Ksenija Car-Ilić, ravnateljica knjižnice, iskazala je veliko zadovoljstvo što će knjižnica imati u ponudi i djela pisana na jeziku Roma.

NOVINARSKA DRUŽINA

Ravnateljica Deana Čandrić - Zorica primila je i nekoliko knjiga Dječjeg bontona za našu školsku knjižnicu.

4. tjedan psihologije u Hrvatskoj

(14. – 20. veljače 2011.)

Bili smo nazočni predavanju na temu „Izloženost rizicima korištenja Interneta i načini pravovremene zaštite djece“ u Gradskoj vijećnici 16. veljače 2011. godine.

Predavanje je održano na inicijativu psihologa crikveničko - vinodolskog kraja uz podršku Grada Crikvenice, a namijenjeno je odgojnom i obrazovnom osoblju i stručnim suradnicima dječjih vrtića, osnovnih škola i dječjih domova. O ovoj vrlo aktualnoj temi govorila je Tamara Žakula Desnica, prof. psihologije te ravnateljica Dječjeg doma „Tić“ iz Rijeke. Nazočni su dobili uvid u konkretne pokazatelje izloženosti osnovnoškolaca oblicima nasilja putem Interneta, saznali su neke informacije o tome na koje znakove moguće opasnosti treba usmjeriti pozornost te su se upoznali sa smjernicama kako postupiti i na vrijeme zaštititi djecu.

U sklopu projekta „4. tjedan psihologije u Hrvatskoj“ održane su i radionice uz stručno vodstvo u našoj školi.

U radionicama su sudjelovali osmaši.

Zadovoljni uspješnim radom pozirali su za naš školski list.

Kristina Krnjić

Promocija novog broja PoZiCe u Zaboku

Povodom proslave Dana Ksavera Šandora Gjalskog u Zaboku i dodjele prestižne nagrade Gjalski delegacija Grada Crikvenice boravila je u Zaboku na poziv tog prijateljskog grada. U programu proslave Dana Gjalskog u Gradskoj knjižnici u Zaboku održano je predstavljanje knjige Marije Gračaković „Tražim nekog dječaka“ o crikveničkim godinama Vladimira Nazora, nakon koje je održana promocija „PoZiCe“ – zbirke literarnih i likovnih radova učenika Poreča, Zaboka i Crikvenice.

Nagrađeni učenici Eduard Šubat (Srednja škola dr. Antuna Barca), Ena Ljubanović (OŠ Vladimira Nazora) i Steffani Maravić (OŠ Zvonka Cara) tim povodom su pročitali svoje radove, kao i njihovi vršnjaci iz Zaboka i Poreča. S nagrađenim učenicima su u pratnji bili i njihovi mentori: Nada Rosandić, Jasmina Manestar i Ljubica Miletić - Domijan. Nagrađeni učenici i njihovi mentori posjetili su Muzej krapinskih neandertalaca i Gupčevu lipu, kao i spomenik Matiji Gupcu.

Najsvečaniji trenutak susreta bio je dodjela Nagrade Gjalski, godišnje književne nagrade, prestižnog priznanja piscu najboljeg proznog djela. Ove godine to je osječka književnica Ivana Šojat Kuči, čiji je roman „Unterstadt“ povjerenstvo Društva hrvatskih književnika proglasilo najboljim od 45 djela pristiglih na natječaj.

Učenici i njihovi profesori posjet su završili obilaskom Mirogoja te polaganjem cvijeća na grobove književnika Vladimira Nazora i dr. Antuna Barca, čija imena nose škole u Crikvenici.

U Zaboku je prof. Marija Gračaković promovirala svoju knjigu „Tražim nekog dječaka“.

Naši predstavnici u Zaboku na promociji novog broja zbirke PoZiCa.

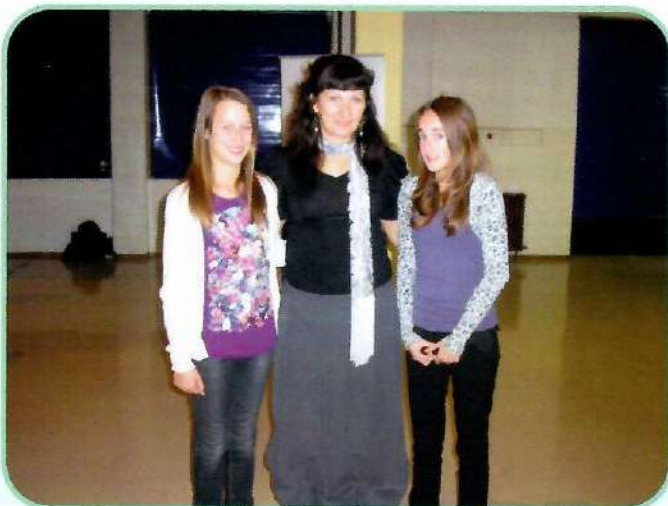
Ena Ljubanović

Utisci s nagradnog putovanja – Zabok

Prošle godine dok sam pisala sastavak na temu, nisam ni slutila što će se dogoditi. Dobila sam prvu nagradu za sastav na čakavskom narječju kojeg sam napisala! Neću nikada zaboraviti taj dan kada je nastavnica ušla u razred i rekla mi da za nagradu putujem s njom u Zabok na tri dana. Mojoj sreći i veselju nije bilo kraja. Zajedno sa svojom nastavnicom i drugim nagrađenim učenicima i njihovim nastavnicama krenuli smo u Zabok. Po prijemu od strane veselih domaćina i smještaja u lijepom i malom hotelu „Kušan“, poslije obilnog i finog ručka otišli smo malo u šoping. Po povratku smo se išli urediti i

spremiti za promociju knjige « Tražim nekog dječaka » profesorice Marije Gračaković te na promociju PoZiCe . PoZiCa je knjiga u kojoj su nagrađeni radovi učenika iz Poreča, Crikvenice i Zaboka. U prvom dijelu programa profesorica Marija Gračaković nam je predstavila svoju knjigu, a u drugom dijelu programa uslijedilo je čitanje nagrađenih radova iz PoZiCe. Čitala su samo tri učenika iz svakog grada koji su dobili glavne nagrade. Imala sam veliku tremu, ali nastavnica me podržala i rekla mi je da sam odlično čitala. Kad je to sve završilo dobili smo nagrade i vratili smo se u hotel. Nakon svih događanja proteklog dana sva sretna usnula sam. Drugoga dana poslije doručka uz pomoć našeg vodiča, ljubaznog gospodina Tončeka krenuli smo na izlet u Gornju Stubicu. Tamo smo razgledali legendarnu Gupčevu lipu, a nakon toga smo išli vidjeti spomenik vodi Seljačke bune Matiji Gubcu. Nakon slikanja

Fotografirale smo se s dobitnicom prestižne književne nagrade Ivanom Šojat – Kuči.

BILI, VIDJELI, NAUČILI...

Ispod Guoćeve lipe Steffani Maravić, Eduard Šubat i ja.

Čitala sam svoj rad na svečanoj promociji PoZiCe.

za uspomenu kraj spomenika, krenuli smo u obližnji dvorac, popili čaj i malo se odmorili. Krenuli smo u Krapinu, gdje smo razgledali MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA. Nakon povratka s cjelodnevnog izleta išli smo na dodjelu nagrade Ksaver Šandor Gjalski koju je dobila mlada književnica Ivana Šojat-Kuči s kojom smo se fotografirali. Zadnjeg dana posjetili smo novu galeriju, u kojoj su izložena umjetnička djela iz donacije obitelji Matijašić. Po završetku razgledavanja i pozdrava s domaćinom, krenuli smo put Mirogoja gdje smo posjetili grob Antuna Barca i Vladimira Nazor. Tamo smo zapalili svijeće i položili cvijeće. Umorni i prepuni dojmova u poslijepodnevnom satima stigli smo svojim kućama.

Na kraju ovog predivnog izleta na kojem sam upoznala predivne ljude, završavam s rečenicom: **DA SE NE POZABI!**

ENA LJUBANOVIĆ

Učiteljica Jasmina Monestar i ja.

Okitili smo grob Vladimira Nazora na Mirogoju

Pofesorice Nada Rosandić Picek i Marija Gračaković te Eduard Šubat položili su cvijeće na grob dr. Antuna Barca.

Morda se ne pozabi

Sako jutro mene zbudi jedan mići gardelac, ki se skrjuje va grmu i kanta, a ja otvorin poneštru i išćen kadi je. Slušan ga, slušan i gljedan more. Lipo plavo more va ken se nebo preslikuje. Ma koda si ga z pinelom naslikal. More je skrilo sakakove priče zi davnine...

E, da more more pripovedat...

A galebi se igraju, kriče, karaju se aš ni dosta ribe za seh. Na rivi vidin ribare ki vezuju barki.

Volin prošetat rivot, aš morda čujen ribari ki pripovedaju „po domaću“ o ribi, vrimen, ženami...

I nekad ulovin kakovu domaću besedu, ka se zgubila, skrila i more se nač jedino va kakovon kamiku, staroj lanterni, feralu ili kakovoj staroj pismi.

Ja slušan i zapišen...

Da se ne pozabil

Ena Ljubanović

NAGRAĐENI RAD

POUČNO I ZABAVNO PUTOVANJE

Četvrti razredi realizirali su ŠKOLU U PRIRODI. Mališani su u pratnji svojih učiteljica uživali u čarima Hrvatskog zagorja od 11. do 15. travnja.

Dana 11. travnja okupili su se učenici 4.a i 4.b na parkiralištu ispod vijadukta. Okupili smo se zato što smo toga jutro kretali u našu pustolovinu, školu u prirodi u Hrvatsko zagorje. Svi smo bili jako uzbuđeni! Pokupili smo učenike područnih škola u Dramlju i Jadranovu, a i oni nisu mogli sakriti uzbuđenje. Dok smo putovali sve smo pažljivo promatrali. I napokon, naše prvo odredište, glavni grad Republike Hrvatske, ZAGREB. Tamo nas je dočekaao naš vodič Renato Žavrljan koji je s nama proveo cijelo vrijeme boravka u Hrvatskom zagorju. Prvo smo posjetili ZRAČNU LUKU PLESO, a tamo smo vidjeli puno aviona te smo naučili ponešto i o mini životinjskom vrtu koji se nalazi u sklopu zračne luke. Nakon ovog zanimljivog razgledavanja uputili smo se u KATEDRALU. Tamo nam je gospođa Marijana pričala o toj velebnoj crkvi. Razgledali smo stari dio grada Zagreba i vozili smo se USPINJAČOM. Već pomalo umorni nastavili smo putovanje u središte Hrvatskoga zagorja. Smjestili smo se u prekrasan hotel „Terme Tuhej“ u TUHELJSKIM TOPLICAMA. Već prvoga dana nakon večere rješavali smo zanimljive radne bilježnice, a kroz zadatke ponovili smo što smo vidjeli prvoga dana naše škole u prirodi. Drugoga dana posjetili smo SPOMENIK HRVATSKOJ HIMNI i ETNO SELO KUMROVEC. Dan smo završili opuštajući se u bazenima. Sljedećeg jutra krenuli smo u KRAPINU, grad poznat po MUZEJU KRAPINKSOG PRAČOVJEKA. Uživali smo u razgledavanju! Uslijedio je odlazak do najljepšeg hrvatskog dvorca, TRAKOŠĆAN. Dvorac je zaista prelijep! Navečer se napokon dogodilo ono što smo s nestrpljenjem iščekivali, odlazak u disco. Odlično smo se zabavili! Nakon dobre zabave, morali smo se dobro naspavati. Ujutro smo krenuli u MARIJU BISTRICU. Tamo smo razgledali svetište, obišli cijeli križni put i mnogo toga naučili. Izrađivali smo licitarska srca i kupovali suvenire. Posjetili smo SPOMENIK MATIJI GUPCU u Gornjoj Stubici i fotografirali se za uspomenu. Zadnju večer našeg boravka u Hrvatskom zagorju proveli smo zabavljajući se. Prvo je uslijedilo nadmetanje u znanju, kviz znanja o svemu onome što smo naučili u Hrvatskom zagorju, a potom revija ludih frizura. Moram se malo pohvaliti, moj je razred pobijedio u kvizu znanja. Zadnji dan bio je pomalo tužan. Vraćamo se kući! Doručkovali smo, spakirali stvari i otišli iz hotela. Na povratku smo posjetili jednu FARMU na kojoj smo mogli jahati ponija i voziti se kočijom. Tu smo i ručali, a zatim smo krenuli u Zagrebu gdje smo posjetili TEHNIČKI MUZEJ. Oko 17 sati krenuli smo prema Crikvenici. U autobusu smo sređivali dojmove s našega putovanja. Kada smo došli u Crikvenici bili smo sretni što vidimo roditelje, a i oni nas. Bili smo malčice tužni jer je završio prekrasan tjedan učenja i druženja. Nedostajao nam je hotel, bazen i sva ona divna mjesta koja smo posjetili. Sve u svemu, bilo nam je prelijepo! Poučno i zabavno putovanje!

Petra Novkovski

Ispred spomenika Seljačkoj buni.

Ispred crkve sv. Marka.

Nova lica u školi

NATALIJA SMOLČIĆ

Rođena sam 28. srpnja 1982. godine u Skradu, malom goranskom mjestu. Svoje osnovno i srednje obrazovanje završila sam u Gorskom kotaru, a potom me fakultetske obaveze vode u Rijeku. Upisala sam Teološki fakultet zbog osjećaja da još mnogo toga ne znam o svojoj vjeri, a voljela bih znati. Zbog toga, ali i uvjerenja da bih bila dobra vjeroučiteljica zaposlila sam se 2009. godine u OŠ Zvonka Cara u Crikvenici. Radi nadopunjavala satnice ponuđeno mi je radno mjesto u vašoj školi, točnije u PŠ Dramalj. Jako sam zadovoljna što tamo radim, jer škola odiše ugodnom i prisnom atmosferom. Mislim da su me i učiteljice i učenici dobro prihvatili jer se odlično osjećam surađujući s njima.

DILAJLA ZOGAJ

Dilajla Zogaj, nastavnica glazbene kulture, odlučila nam je ispričati u kratkim crtama svoj životopis. Tako smo saznali da dolazi iz Rijeke, grada u kojem je pohađala Studij predškolskog odgoja, a započela je i studij u Americi, točnije u New Yorku. Isto tako smo saznali da od instrumenata svira klavir i gitaru, iako joj je klavir na prvom mjestu. Bavi se kontaktnim sportom, a uz to obožava pjesmu, ples, veselje, sunce i putovanja. Posebno voli životinje, pogotovo pse, a ima i tri vlastita. Bila je zaposlena u mnogim riječkim školama. Ovu školsku godinu radi kao učiteljica u našoj školi. Još uvijek traži stalno zaposlenje. Kao glazbenica obožava glazbu, a omiljena joj je pjesma „Vilo moja“, koju izvodi „Klapa Crikvenica“.

JASMINKA MILETIĆ

Završila je Teologiju u Rijeci, smjer filozofsko-teološki u trajanju od 10 semestara. U prosvjeti je trinaest godina. Smatra da biti profesor nije zanimanje, već poziv. Gledala je jednom prilikom intervju s jednom ruskom profesoricom koja je rekla da zanimanje bira nas. Priznala je da se s tom činjenicom složila. Voli djecu i voli raditi s djecom. Rad u našoj školi novi je izazov za nju i kaže da su učenici radišni i disciplinirani i zaslužuju same pohvale.

LANA ZORIČIĆ

Lana je do šestog razreda pohađala OŠ Zvonka Cara, a šesti, sedmi i osmi razred nastavlja pohađati u Njemačkoj. Još uvijek studira pedagoški odgoj u Gospiću. U Njemačkoj joj je bilo zanimljivo, a ponekad i tužno jer je tamo bila sama s mamom, bez ostatka obitelji. Nije znala ni jezik, ali ga je s vremenom naučila. U slobodno vrijeme voli čitati, šetati se, učiti i puno putovati. Za vrijeme nastave pomaže učeniku trećeg razreda, Pavlu Pavičiću. Piše mu, pomaže pri čitanju, a i odmore provode zajedno. Povremeno se malo i posvađaju, ali je ona tu uvijek za njega kao i cijeli njegov razred. Što se tiče razreda u kojem provodi radno vrijeme kaže da poznaje svih petnaest učenika, a najviše voli kada joj se „uvala“ u krilo i traže pomoć.

MARTINA JAKOPČEVIĆ

Martina Jakopčević završila je Prehrambeno - tehnološki fakultet, smjer prehrambeno inženjerstvo. Oduvijek ju je veselio rad s djecom pa je nakon studija počela raditi u Srednjoj školi dr. Antuna Barca. Zatim je završila pedagoško psihološko obrazovanje na Filozofskom fakultetu u Rijeci i stekla uvjete za rad u školi. U našoj školi predaje kemiju, a u crikveničkoj srednjoj školi predaje poznavanje robe i prehrane te biologiju. Udana je i majka je jednog sina. Živi u Matuljima.

SARA DOMIJAN

Sara Domijan rođena je 20.10.1986. godine u Rijeci. Završila je OŠ Vladimira Nazora te Srednju školu dr. Antuna Barca u Crikvenici. Radi kao asistent u nastavi te pomaže učenici Adriani Bečiri. Ona je tu da joj pomogne oko premještanja u učionice, kod održavanja higijene te joj zna pomoći kod pisanja domaćih zadaća i oko nadoknade gradiva. U slobodno vrijeme voli ići u šetnju, rolati, a ako je ružno vrijeme tada voli isprobavati nove recepte. Završila je i osnovnu glazbenu školu te i svira, a najviše kada je potrebno za sat glazbenog odgoja.

SUZANA KLJUŠ

Učiteljica Suzana Ključ osnovnu je školu pohađala u Splitu gdje je i rođena. Za svoje daljnje školovanje odlučila je poći putem umjetnice i tako završila na Pedagoškom fakultetu u Rijeci za profesoricu likovnog. Za likovnu kulturu se odlučila kako ona kaže: „Zbog inata roditeljima“. Sada radi u našoj školi kao učiteljica likovne kulture i jako nam je drago zbog toga. Dobitnica je brojnih nagrada, a jedna od njoj najvažnijih je „Nagrada grada Rijeke za likovno postignuće“. Kada je bila mlada bavila se mnogim sportovima.

DUBRAVKA KUNA

Učiteljica Dubravka Kuna završila je školu i fakultet u Melbournu u Australiji gdje je živjela 30 godina. U naš grad preselila se prije deset godina. Nakon završenog fakulteta radila je kao učiteljica u Australiji. Učiteljski posao nastavila je i u našoj školi, gdje predaje engleski jezik. Voli rad s djecom jer je zahvalan, izazovan i vrlo zanimljiv. S nama je podijelila neke zanimljivosti iz života u Australiji. Učenici iz Australije vrlo su zanimljivi, rekla nam je nastavnica Dubravka. Idu u školu od 8 do 15:30 h i za razliku od nas, oni nose uniforme. Njihova školska godina traje od veljače do Božića. Vole izlaziti, ići u kino te obožavaju šoping. U Australiji žive ljudi iz mnogo različitih zemalja i pripadnici su brojnih nacionalnosti. Jako se vole baviti sportom, a naročito nogometom, plivanjem, surfanjem i kriketom. Imaju posebne i neobične životinje za kućne ljubimce kao što je klokan, koala, platy pus, emu, kookaburra, dingo... Njezino je djetinjstvo bilo vrlo lijepo. Svakodnevno se igrala sa sestrom i prijateljima, a vikendima je odlazila s obitelji u prirodu.

SANJA SLADIĆ

Učiteljica Sanja Sladić završila je osnovnu školu i srednju školu (opća gimnazija) u Crikvenici. Završila je Filozofski fakultet u Rijeci, smjer razredna nastava. Odlučila se za taj posao najviše zbog toga jer joj je mama učiteljica, ali i voli rad s djecom. Učiteljica Sanja radi u područnom odjeljenju naše škole u Jadranovu. S obzirom da u Jadranovu školu polazi mali broj učenika, učiteljica Sanja obavlja nastavu u kombiniranom razredu. Rad u kombinaciji ponekad nije lagan jer se mora istovremeno raditi s dva razreda. U slobodno vrijeme vozi bicikl sa sinom i voli prošetati.

GOJKO BOŽIĆ

Diplomirani je inženjer fizike koji ovu školsku godinu predaje fiziku učenicima sedmih razreda u našoj školi. Godine 1978. radio je u Srednjoj školi „Ruđer Bošković“ u Zagrebu, a narednih petnaest godina radio je u Rijeci u brodogradilištima na poslovima informatike. Deset godina proveo je radeći u raznim tvrtkama također na poslovima vezanim uz informatiku. Već četiri godine radi kao učitelj fizike u osnovnim i srednjim školama u okolici Rijeke.

Dječji tjedan

SVJETSKI DAN INVALIDA (3.12.2010.)

Učenici naše škole pripremili su zanimljiv program djeci s posebnim potrebama u crikveničkoj bolnici „Thalasoterapia“. U programu su sudjelovala i djeca s invaliditetom. Tom prilikom djeci su uručeni i pokloni sv. Nikole. Slatkiši su razveselili mališane i još više zaslادili ovaj krasan susret.

MALI NOVINARI

SVJETSKI DAN ZAŠTITE ŽIVOTINJA

Životinje zaslužuju svu našu ljubav i brigu, stoga smo povodom SVJETSKOG DANA ZAŠTITE ŽIVOTINJA (4. listopada) organizirali zanimljivo predavanje u našoj školi.

Predavanje su slušali i mali vlasnici i kućni ljubimci.

U sklopu Svjetskog dana zaštite životinja našu školu posjetila je veterinarica dr. Daniela Car. Posjetile su nas i male, slatke životinje, kućni ljubimci naših učenika. Učenici nižih razreda veterinariku su razveselili svojim šaljivim sastavcima o svojim kućnim ljubimcima. Nakon toga, draga gošća, pokazala nam je kako se pregledavaju životinje. Posebno nas je zanimao čitač mikročipa kojim se očitavaju podatci o izgubljenom psu kako bi se vratio vlasniku.

U posjeti je bila i lijepa, siva mačka. Veterinarica je objasnila kako je treba mnogo češljati te joj njegovati dlaku pastom za mačke. Pogledali smo i jednu raspjevanu ptičicu koja nam je cijelo vrijeme lijepo pjevala. Vidjeli smo i veliku kopnenu kornjaču te lijepog hrčka i dva prekrasna zečića. Dvije male kornjače bile su prestrašene. Uz lijepu, crnu mačkicu s plavim okicama završio je ovaj veseo i koristan posjet.

Petra Pilić i Ena Ljbanović, 6.c

Neki su kućni ljubimci bili na preventivnom pregledu.

Doktorica veterine Daniela Car.

OBILJEŽILI SMO...

OBILJEŽILI SMO HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN (10. rujna)

Na školskom igralištu igrao se graničar.

U dvorani se igrao mali nogomet.

Svake četiri godine održavaju se OLIMPIJSKE IGRE. Tada sportaši iz svih krajeva svijeta sudjeluju u različitim sportovima. I mi, učenici obilježili smo taj dan i to ne bilo kako, nego sportski.

Učenici od prvog do četvrtog razreda natjecali su se na školskom igralištu u graničaru i u malom dvoranskom nogometu. Bili su sretni i sportski su navijali za svoje ekipe.

MALI NOVINARI

TJEDAN MOBILNOSTI

Uključili smo se u veliki gradski projekt „Tjedan mobilnosti“. Svi razrednici izveli su svoje učenike u šetnju bližom okolicom. U gradu su se tijekom toga tjedna zbivale mnoge manifestacije, a i mi smo dali svoj mali doprinos.

Obilježili smo TJEDAN MOBILNOSTI i u našoj školi. Tijekom tog tjedna svi su učenici u pratnji svojih učitelja šetali poznatim crikveničkim šetnicama. Prošetalo se LJUBAVNOM STAZICOM, popelo na KOTOR, a oni najuporniji posjetili su GULJANOV KLANAC.

Zajednička fotografija u Guljanovom klancu.

Cijeli tjedan pratilo nas je lijepo vrijeme pa su se svi planovi vezani za boravak na otvorenom uspješno realizirali.

MALI NOVINARI

UČENICI OŠ VLADIMIRA NAZORA OBILJEŽILI SU MEĐUNARODNI DAN ZAŠTITE OZONSKOG OMOTAČA (16. RUJNA)

Učenici mlađih razreda Osnovne škole Vladimira Nazora na prigodan način obilježili su Međunarodni dan zaštite ozonskog omotača, šetnjom i boravkom u prirodi. U pratnji svojih učiteljica i učitelja učenici od prvog do četvrtog razreda nastavu u školi zamijenili su šetnjom na dvije lokacije. Prva skupina učenika prošetala je Ljubavnom

Naši učenici na Ljubavnoj stazici u Crikvenici.

Ovjekovječio se ovaj trenutak zajedničkom fotografijom.

stazicom, a druga skupina Katorskom ulicom do Rasadnika i mosta na Dubračini. Mališani su tijekom ove izvanučioničke nastave naučili puno o važnosti ozonskoga omotača i njegovoj zaštiti, a svojim izlaskom iz škole na to su htjeli upozoriti i svoje sugrađane.

MALI NOVINARI

Sveti Nikola i Božić

Koncerti za dušu

Naši mali glazbenjaci, polaznici Glazbene škole za Božić i kraj školske godine pripreme nam uvijek koncert za dušu i dugo pamćenje. Skladbama koje izvode na klaviru i gitari opijaju publiku koja ih nagrađuje gromoglasnim pljeskom. Sate i sate vježbanja uz vodstvo svojih mentora pred publikom prezentiraju u punom sjaju, a gotovo uvijek glazbom ispune i uljepšaju svaku školsku priredbu. Hvala vam, na tim prekrasnim trenutcima koje nam podarite. Jedva čekamo vaš novi poziv na koncert!

Nestrpljivi pred svoj veliki nastup. Mali glazbeni umjetnici uoči početka Božićnog koncerta.

USKRS U NAŠOJ ŠKOLI

Kao i svake godine naša je škola i ovoga puta sudjelovala u humanitarnoj akciji prodaje ukrasnih uskršnjih jaja. Novac sakupljen akcijom ove je godine namijenjen potrebitim umirovljenicima Grada Crikvenice. U izradu pisanica uključili su se i naši nastavnici. Uživali su u ovom kreativnom zadatku. Pred proljetne praznike, 20. travnja na Trgu Stjepana Radića učenici četvrtih razreda matične škole prodavali su uskršnja jaja, a prodaja se organizirala i u područnim odjeljenjima naše škole u Dramlju i Jadranovu.

Prvi predblagdanski ugođaj u auli naše škole.

I naši su učitelji također bili kreativni u ukrašavanju pisanica.

Osim izrade uskršnjih jaja za prodaju, učenici su se pod vodstvom nastavnice Suzane Ključ potrudili i da aula škole odiše predblagdanskim ugođajem.

OBIJELI SMO...

NAŠI SU UČITELJI PROSLAVILI DAN UČITELJA

Učitelji na izletu u Dragošju i Samoboru

Dan učitelja prekrasnim izletom obilježili su naši učitelji. Otputovali su oni u mjesto koje svi znamo pod nazivom Dragošje. Da, da! To Dragošje! Etno selo u Žumberku gdje se snima popularna TV sapunica „Najbolje godine“. Prepoznali su tamo sve vanjske lokacije na kojima se serija snima, a ručali su „Kod Đuke“. Dobar provod se nastavio u Samoboru i lokacijama gdje se pak snimala serija „Dolina Sunca“. Naravno, da u Samoboru nisu propustili uživati u samoborskim kremšnitama i to u slastičarnici u kojoj je samo nekoliko sati kasnije u samoborskim slasticama uživao i naš predsjednik sa svojom delegacijom.

Dobro raspoloženi i nasmijani.

Kod popularnog bunara.

Jabuke, jabuke rumene...

Kao i svake godine obilježili smo DAN JABUKA.

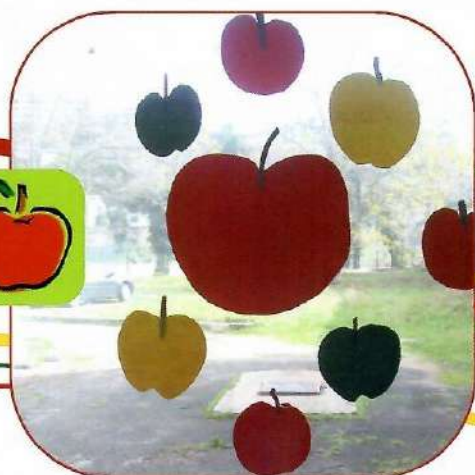

Grickamo zdravo!

I učitelji i prvšašići znaju da je jabuka čisto zdravlje.

Dani kruha

Jabuke su krasile prozore nekih naših učionica.

U berbi maslina na otoku Krku

U subotu, 16. listopada skupina naših učenika krenula je na koristan (radni) izlet. Oni su se zaputili u berbu maslina na otok Krk. U berbi su bili i naši reporteri, pa evo što su nam napisali.

- Nakon okupljanja na autobusnom kolodvoru, u pratnji naših nastavnika krenuli smo prema Puntu. Stigavši na odredište najprije smo upoznali upraviteljicu hotela «Kanajt» kojoj smo uručili sapun (eko proizvod naše škole) i sliku koja je rad našeg učenika. U sklopu hotela «Kanajt» nalazi se i predivan maslinik u kojem smo naučili sve što treba znati o berbi maslina. Ispod i uokolo maslina postavili smo sivkaste mreže. Oprezno, da ih ne oštetimo, grabljicama smo lagano zahvaćali zelene plodove i strugali ih s grana. Bobice su padale u one raširene mreže. Kada smo ih skupili dovoljno te završili s branjem jednog stabla, podigli smo rubove mreže i sve su se masline otkotrljale na sredinu pa u kutiju. I tako od stabla do stabla... Zaključili smo da je maslina zlato među stablima i znak starosti i kvalitete. Vjetar koji je toga dana puhao donosio je miris mediteranskog bilja zasađenog oko nas. Pomalo umorni krenuli smo prema uljari u Puntu. Već na samom ulazu ostali smo iznenađeni količinom maslina i opojnim mirisom. Ljubazan gospodin koji nas je dočeka u uljari uputio nas je u sve faze prerade maslina, od ploda do maslinova ulja. Bilo je zanimljivo sve to doživjeti!

Na povratku smo, još uvijek praćeni burom koja je raznosila opojne mirise, razmjenjivali stečene dojmove.

MATEO HUDOLETNIJAK I DOMINIK SALMA

Nagrađen projekt OŠ Vladimira Nazora «Proizvodnja ekosapuna iz maslinova ulja»

Osnovna škola Vladimira Nazora dobila je drugu nagradu za najbolji ekoprojekt osnovnih i srednjih škola Republike Hrvatske u natječaju INE i NOVOG LISTA.

Projekt učenika crikveničke osnovne škole prijavljen je pod naslovom «Proizvodnja ekosapuna iz maslinovog ulja». Ovaj projekt uspješno provodimo već treću godinu. Svake godine projekt započinje berbom maslina u školskom masliniku, potom skupina učenika odlazi na otok Krk gdje sudjeluju u berbi maslina u masliniku hotela «Kanajt» i preradi maslina u maslinovo ulje u uljari u Puntu. Dobiveno ulje posebnim procesom u školi pretvaramo u male mirisne ekosapune. Zatim nastupaju likovnjaci koji izrađuju ambalažu u primorskom stilu za sapun te informatičari koji izrađuju deklaraciju sapuna. Tu su tijekom cijeloga procesa mali novinari i fotografi koji od početka do kraja prate proces proizvodnje i o tome svake godine izvještavaju u školskom listu «Šarko». Jedan od osnovnih kriterija za uspješnost projekta na ovom natječaju bio je uključenost velikog broja učenika u sam proces, a u ovaj projekt su uključeni učenici svih dobnih skupina kroz razne izvannastavne aktivnosti (mladi kemičari, informatičari, likovnjaci, fotografi, novinari...). Ove godine po prvi puta su se uključili i učenici PŠ Dramalj koji su odradili prvu berbu maslina u njihovom školskom dvorištu. Kroz projekt učenici stječu praktična znanja o proizvodnji sapuna, radu s kemikalijama, aranžiranju, dekoriranju, razvijaju osjećaj za lijepo i prirodno, a razvijaju i poduzetnički duh i kreativnost. Cilj voditelja projekta jest upoznavanje najmlađih s maslinarstvom, gospodarskom granom koja je bila nekada izuzetna važna u crikveničkom kraju, ali i razvijanje eko svijesti. Sapuni crikveničke eko škole su biorazgradivi i ne zagađuju okoliš.

Ovim projektom učenici i njihovi voditelji žele potaknuti lokalnu zajednicu na obnovu starih maslinika budući da je maslina, nažalost, u Crikvenici danas samo hortikulturno drvo.

Dodjela nagrade u Rijeci

Skupina naših učenika u pratnji ravnateljice i koordinatorka eko projekta, 25. studenog u Rijeci su nazočili svečanoj primopredaji nagrade. Obišli su novinsku kuću Novi list te rafineriju nafte Ina.

UKLUČILI SMO SE U PROJEKT «Murva» UDRUGE LIJEPA NAŠA

Naša se škola uključila u projekt „Murva“ UDRUGE LIJEPA NAŠA. Projekt se provodi s ciljem očuvanja biološke raznolikosti. Sadnjom murve ili duda želi se u Hrvatskoj ponovno rasprostraniti ovo gotovo izumrlo voće. Planira se zasaditi 100 000 sadnica diljem Hrvatske. Učiteljice Olga Arnaut i Daliborka Todorović preuzele su pet sadnica murve koje planiramo posaditi u školskom dvorištu.

Učiteljice Daliborka Todorović i Olga Arnaut.

Na važnom zadatku!

Projektom Murva ove školske godine predstavili smo se i na županijskom Eko kvizu u Rijeci. Projekt je pokrenula udruga „Lijepa naša“ i časopis Una Tera.

Cilj je ovog projekta u sljedećih 10 godina 100 000 sadnica murve u Hrvatskoj.

U projekt su bili uključeni učenici 6., 7. i 8. razreda, a na kvizu su učestvovali: Andrea Pavlović, Tomislav Glavan, Monika Juretić i Franko Car.

Armin Basha

Učenici su zasadili murvu na neke lokacije u Crikvenici.

Nastavnica Olga Arnaut uključila je u projekt „Murva“ i učenike područnih škola. Učenici s učiteljicom Arnaut ispred škole u Dramlju.

AKTIVNOSTI U PŠ DRAMALJ

Eko akcije u PŠ Dramalj

Eko grupa PŠ Dramalj ove je školske godine jedva dočekala berbu maslina kako bi sudjelovala u proizvodnji eko sapuna.

Usput ukrašavaju okoliš škole raznim sadnicama te organiziraju sakupljanje starog papira i istrošenih baterija. A kako je za to potrebna određena tjelesna kondicija trenirali su svi sudjelovanjem u Tjednu kretanja koji obilježavamo odmah na početku školske godine. Održane su dvije akcije sakupljanja papira, a sav prihod namijenjen je učenicima četvrtog razreda za realizaciju ŠKOLE U PRIRODI. Svakoga radnoga dana eko patrola brine o uštedi energije u školi.

Sve aktivnosti i znanje o ekologiji zaokružili su sudjelovanjem u eko kvizu u matičnoj školi. I nisu prošli nezapaženo.

EKO DRUŽINA, PŠ DRAMALJ

PLAVI DAN PETI PUT ODRŽAN U BAKRU

Dana 11. ožujka u Bakru se po peti put održao projekt Plavi dan. To je projekt koji je Pomorska škola Bakar započela prije pet godina. Ciljevi su edukacija učenika o važnosti očuvanja biološke raznolikosti našeg malog, a tako bogatog Jadrana. Želi se potaknuti javnost o sudjelovanju u eko-akcijama i promicanju održivosti razvoja i planskog gospodarenja našim Jadranom. Također se želi osvijestiti potreba za osobnim doprinosom svakog pojedinca u očuvanju prirodnih bogatstava, kulture i običaja u našem kraju.

Plavi dan se organizira u korizmenom tjednu kada se tradicionalno blaguje riba i štuju obiteljske vrijednosti i običaji.

Tema ovogodišnjeg Plavog dana bila je: Rakovi Jadrana. Naša se škola predstavila rakovima vitičarima –brumbuljcima koje nalazimo u obalnom morskom području (pojas prskanja valova te pojas plime i oseke). Ekipu koja je učestvovala i dala svoj skromni doprinos u obilježavanju ovog dana činili su: Domagoj Marinello (6.c), Ennio Travaglia (7.a), Nikol Car i Valentina Bačić, (8.a).

Neke od drugih tema bile su: sistematizacija rakova, biologija i ekologija rakova, vitičari, problemi kod obraštaja na brodovima, kozice, rakovice, jastozi, hlap i dr. Nakon završenih prezentacija kušali smo plodove mora. Održan je i okrugli stol na kojem je predstavljeno gospodarsko značenje rakova. Tu smo saznali da je kvarnerski škamp najkvalitetniji škamp u svijetu. Medijski pokrovitelji bili su Novi list, Pomorski radio Bakar, Radio Rijeka, Burza Nautike te Hrvatski radio. Predstavnica naše grupe Valentina Bačić kratko se osvrnula na rad naše grupe u prilogu za Hrvatski Radio.

Nikol Car i Valentina Bačić

NAŠI NAJMLAĐI ODUŠEVILI SU NAS PRIPREMOM I IZVEDBOM EKO KVIZA

U ožujku naši su najmlađi učenici, polaznici od prvog do četvrtog razreda matične, ali i područnih škola pripremili događaj za pamćenje. Oni su u auli naše škole održali eko – kviz. Svi nazočni bili su oduševljeni organizacijom, ali i zavidnim znanjem natjecatelja te njihovom željom za pobjedom. Podrška je bila jaka! Žustro se navijalo iz publike, a borba za pobjedničku ekipu trajala je do samoga kraja. Ispravnost odgovora pratio je i ocjenjivački žiri, a simpatične hostese marljivo su dopisivale bodove natjecateljskim ekipama. Učenici su morali pokazati znanje iz više područja: matematike, prirode, vjeronauka, engleskog jezika... Najzanimljivija publici je bila igra asocijacija koja je nakraju i odlučila o pobjedniku. Eko kviz započeo i završio, a kako drugačije nego pjesmom, eko himnom škole i predivnom glazbenom izvedbom na engleskom jeziku.

Pohvala mališanima i njihovim marljivim i kreativnim učiteljicama.

Ana Brnić

*Žiri u sastavu: Draženka Mežar (pedagoginja),
Olga Arnaut (učiteljica prirode i biologije) i
Renata Gržac (knjižničarka).*

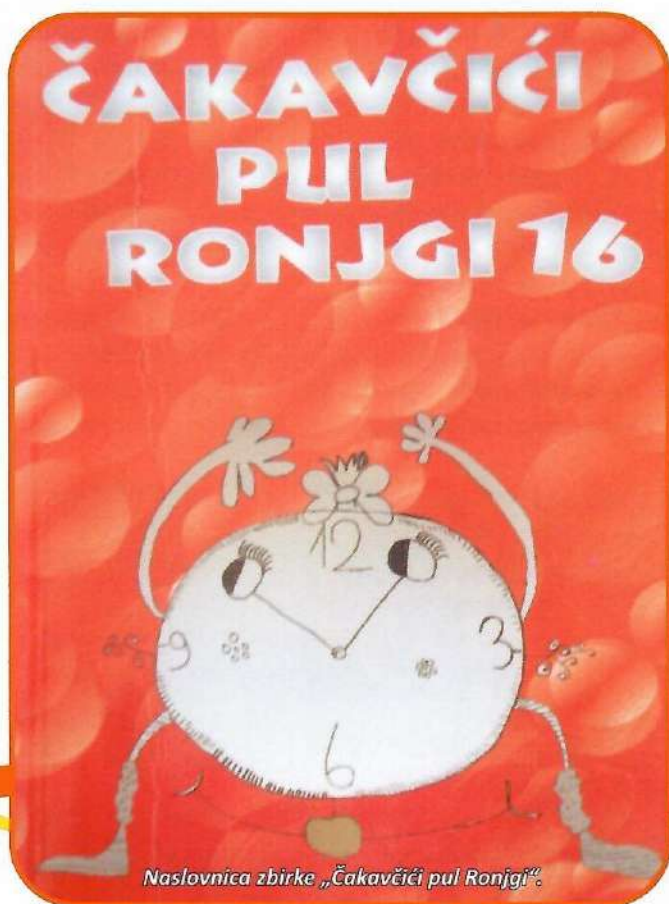
Natjecanje je pratila vjerna i brojna publika.

OBJAVLJENA JE ZBIRKA „ČAKAVČIĆI PUL RONJGI“ br. 16

Veliki broj literarnih radova na čakavskom, rad naših učenika, krasí stranice nove zbirke

Naslovnica zbirke „Čakavčići pul Ronjgi“.

Naši učenici su i ove godine sudjelovali na natječaju „Čakavčići pul Ronjgi“, te su njihovi radovi objavljeni u 16. broju zbirke istog naziva. Uredništvo zbirke navelo je u predgovoru kako su i ove godine bili „zasuti“ radovima. Pristigla su čak 533 rada iz 31 osnovne i 18 područnih škola. Zabilježen je i velik broj voditelja, njih čak 90 nadgledalo je rad brojnih grupa malih i velikih čakavaca u svojim sredinama. Iz toliko lijepih radova, dovoljnih čak za 3 knjige, s bezbroj izvrsnih proznih i poetskih promišljanja, bilo je jako teško odabrati najbolje. Uredništvo se kao i svake godine izuzetno trudilo da zadovolji i učenike, i škole, i kriterije, a tehnička je urednica dobila skoro nemogući zadatak da na tristotinjak stranica složi što je moguće više odličnih uradaka. U cilju da se rad čakavaca pospješi, u predgovoru 16. izdanja uredništvo je navelo krasan motivirajući ulomak koji glasi: „Kao što vozači automobila s prijeđenim kilometrima postaju sve bolji vozači, tako i pjesnici pišući s godinama postaju sve bolji pjesnici. To je jedini savjet koji vam možemo dati, a jeste li ga poslušali i primijenili vidjet ćemo po vašim radovima. Čekamo vas.“

Voditeljima i roditeljima zahvaljujemo na radu, trudu i pomoći, a svim učenicima čiji su se radovi našli u ovoj knjizi iskreno čestitamo.“

Kristina Krnjić

Mačkare

Kad dojde vrime mačkar
veseli se i staro i mlado,
masku obuku
Va mačkare poteku.

Sala od doma
puna je judi,
Va saken veselón
Srce se budi.

Muzika veselo svira,
saki svoga para bira,
vještica s metlun leti,
kauboj va ruki pištolj drži.

Antonio Grbčić, 4.r.
PŠ Jadranovo

Moja pranona

Sedandeset i pet let ima,
va velo srce se nas prima.

Vlasi su joj sive boje,
halje se za nju po meri kroje.

Drago lice vavik ima,
kod nje va srcu nikad ni zima.

Nas unuki jako voli
i saku večer se za sih nas moli.

Karla Grbčić, 6. C

Proljeće

Vetar puše,
Grane se ruše,
Listi zelene
I zvončići zvone.

Tice pivaju
I cvrčki sviraju,
Kukci se igraju
I mačke se fraju.

Sunce nas grije
I saki dan nas prati
Kao da je naša
Najdraža mati.

Antonio Grbčić, 4.r.
PŠ Jadranovo

Gromača

Stari ljudi su ih slagali,
kamik do kamika davali.

Saku lihu ogradili,
blago nutar pustili.
Trudni od kopanja na nju se nagnuli.

Saku meju je označila,
saku buru i neveru preživila.

Stara gromača!

Branko Grbčić, 7. C

Moj nonić

Moj nonić me jako voli,
To znan aš mi se dozvoli.

Retko kad se na me jadi,
a i onda se valje ohladi.

Puno bi mi on toga pokazal,
samo kad bi ja abadal.

A za balom poteć?!
„Ni on za to“, ćemo reć.

Malo skoči, zgubi dah,
moremo igrat samo šah.

Za moderne stvari on ne haje,
i niš za njih ne daje.

„Slušaj“ mi veli, „niš se ne menja,
oduvik treba samo dela i poštenja.“

On misli da ću ja to valje pozabit,
ne zna da ja želin baš takov čovik bit.

Za kraj ovo moran reć:
„Nepravda je vela
zač nikoga ne zanima
ča moja nona dela!“

Šimun Kordiš, 7.r.

Ende tamo

Ende tamo!
Tako moj nono uvik zine
Kad me nona po kuće išće.
Zač dva puta
Istu besedu mora reć,
Ako mu ja rečen da san
Evde!

*Kalista Pohl, 3.r
3. nagrada*

Proliče

Ja san tić
I skočil san na grmić.
Na grmiću lipo pivan
I na suncu uživan.
Leptirići zovu proliče,
Veseli se se cviče.

Tajla Domijan, 4.r.

Praznici

Osma j' ura,
nikoga ni.
Ni dečki ni cur,
samo se spi.

Van škole niki ne teče,
okolo je puk.
Stabla sunce peče,
đaci nikakov zvuk.

Po ploči se ne šara,
klupe spe.
Kreda se odmara,
niki va školu ne gre.

Niki po trave ne gazi,
ni po tekami ne šara.
Ne zalivaju se rožice va važi,
ni znanje se ne stvara.

Ni ljudi,
nikakov zvuk.
Niki nikog ne kudi,
zavladal je... MUK!

Dino Benedetti, 7.r.

Jadranovo

Jadranovo, to malo mesto
ča uz more vavik stoji,
novo su ti ime dali,
turisti su te vavik
rado posjećivali.
Ribari va zoru
mrižu dižu,
a galebi lačni
ostali nikad nisu.
I stara tunera
ukras je ostala mestu.

*Antonio Grbčić, 4.r.
PŠ Jadranovo*

Pratili smo rad KATEDRE ČAKAVSKOG SABORA „KOTOR“

Naši školski novinari pratili su tijekom ove školske godine i rad crkveničke KATEDRE ČAKAVSKOG SABORA „KOTOR“. Ta je udruga u Gradskoj vijećnici organizirala mnoga zanimljiva predavanja s ciljem da se sugrađani što bolje upoznaju s poviješću i čakavicom svoga kraja. Nazočili smo predavanju profesorice Martine Bašić koja nas je upoznala s posebnostima crkveničke čakavice te predavanju Ranka Starca koji je govorio o svom tridesetogodišnjem istraživanju lokaliteta Kotor – Godača.

Ranko Starac je u Gradskoj vijećnici držao predavanje na temu: Povijest Kotora i Godača.

Maškarana svita na priredbi „Maškarano čakavsko zapolne“.

Kazivali su se stihovi na čakavskom.

Učenici naše škole koji sudjeluju u radu scenske skupine pod vodstvom učiteljice Mirjane Vičević često sudjeluju u programu događanja ove udruge. Tako su predavanje profesorice Martine Bašić upotpunili izvođenjem scenske igre „Pozdrav iz škatule“, a 24. veljače sudjelovali su u priredbi „Maškarano čakavsko zapolne“ koja se održala u auli OŠ Zvonka Cara. Tamo su mogli čuti što su o maškarama zapisali naši čakavski pjesnici, ali i oni su kazivali stihove na čakavskom.“

Novinarska družina

USPJEH UČENIKA NA NATJECANJIMA ŠK. 2010./ 11. GODINI Županijska natjecanja

»LiDraNo 2011.«

literarni izraz:

JURJA RUBČIĆ, 6. razred
mentor: Jasmina Manestar
HANA CAR, 8. razred
mentor: Ivana Jovanović
IVAN BRITVIĆ, 6. razred
mentor: Ivana Jovanović

novinarski izraz:

ANTONIO KOVAČEV, 5. razred
mentor: Suzana Grbčić

scenski izraz:

ERIK HAIDINGER, 2. razred
mentor: Mirjana Vičević

školski list:

predložen na državno natjecanjeuredništvo:
FRANKO CAR i LUCIJA ŠUŠNJA, 8. razred
mentor: Jasmina Manestar

NJEMAČKI JEZIK

DUNJA ŠTEFANIJA VUKADIN, 8. razred
HANA CAR, 8. razred
VALENTINA BAČIĆ, 8. razred
mentor: Nevenka Balić

ENGLJSKI JEZIK

HANA CAR, 8. razred
FRANKO CAR, 8. razred
mentor: Iva Halasz

HRVATSKI JEZIK

VII. razred
DINO BENEDETTI
IVA PAHLIĆ
mentor: Suzana Grbčić
JURAJ LISICA
MAJA VISKOVIĆ
mentor: Jasmina Manestar

MATEMATIKA

MARTIN GAŠPAROVIĆ, 4. razred
mentor: Nada Sladić
BRUNO MATEJČIĆ, 8. razred
LEO MATEJČIĆ, 8. razred
mentor: Ana Kirinčić

FIZIKA

BARBARA DE CARINA, 8. razred
mentor: JAN DUPOR

Ekološki kviz «LIJEPA NAŠA»-županijsko natjecanje

FRANKO CAR, 8. razred
TOMISLAV GLAVAN, 6. razred
MONIKA JURETIĆ, 7. razred
ANDREA PAVLOVIĆ, 5. razred
mentor: OLGA ARNAUT

BIOLOGIJA

MONIKA JURETIĆ, 7. razred
DINO BENEDETTI, 7. razred
mentor: OLGA ARNAUT

KEMIJA

IRENA ATELI, 7. razred
FRANKO CAR, 8. razred
HANA CAR, 8. razred
BARBARA DE CARINA, 8. razred
mentor: SIMEONKA KLEPAC

INFORMATIKA (osnove informatike)

FRANKO CAR, 8. razred – 3. mjesto
MARINO KURTOVIĆ, 7. razred
DINO ALJEVIĆ, 8. razred- 3. mjesto
LEO GAŠPAROVIĆ, 8. razred
mentor: Daliborka Todorović

Algoritmi, Basic/C/C++/Pascal

Dino Benedetti, 7. razred
mentor: Ana Kirinčić

NAGRAĐENI RADOVI NA ŠESNAESTOM NATJEČAJU ZA LITERARNA OSTVARENJA NA ČAKAVSKOM JEZIKU 2010.

KALISTA POHL, 3. razred – treća nagrada
u kategoriji od 1.- 4. razreda
mentor: Marijana Pohl
JURJA RUBČIĆ, 6. razred- treća nagrada
u kategoriji od 5.- 8. razreda
mentor: Jasmina Manestar

LIK 2011.

KATARINA VISKOVIĆ, 4. razred- pohvala
PETRA ŠEKREST, 2. razred- pohvala
JELENA BRITVIĆ, 4. razred- 3. mjesto (nagrada)
mentor: Maja Lončarić
ENI FRKOVIĆ, 5. razred (pohvala)
MIRJAM MATEA JEKIĆ, 7. razred (pohvala, sudjelovanje na državnom natjecanju)
mentor: Suzana Ključ

NATJEČAJ NA TEMU «ŠUMA STRIBOROVA»

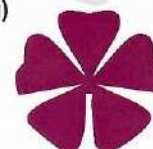
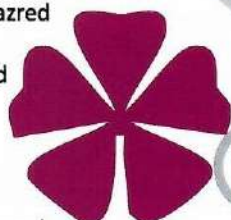
nagrađeni svi učenici 8.a razreda
mentor: Suzana Ključ, Ana Kirinčić

Sferin natječaj za likovne i literarne radove djece i mladih Likovni radovi

STELLA SMIRNOV, 8. razred (tema: Izgubljeno kraljevstvo) - 2. nagrada
ANA NEKIĆ, 5. razred (tema: Kad kompjuteri polude) - 2. nagrada
mentor: Suzana Ključ

EKO-FOTKA 2011. (TEMA: Etno baština moga zavičaja)

DIANA DODAJ, 6. razred (za izložbu)
mentor: Suzana Mandić

Znaš li? iz oblasti športa

pripremili su učenici 4.a i 4.b razreda

JESTE LI ZNALI ...

Suvremeni nogomet razvio se u Engleskoj u 19. stoljeću.

Prosjeak postignutih zgoditaka na nogometnoj utakmici u profesionalnim ligama je 2,48.

Više od 250 milijuna ljudi igra redovito nogomet za neki profesionalni ili amaterski klub.

Primarno je nogometno pravilo da igrač ne smije namjerno dotaknuti loptu rukom, ali aut se izvodi rukom, točnije objema rukama.

Klizaljke za hokejaše izrađene su od čvrstih materijala, najčešće kože. Oštrice su im zaobljene na obje strane, što igračima olakšava kretanje na ledu, a sve klizaljke, osim vratarskih, imaju oštrice dizajnirane tako da se njima ne mogu ozlijediti ostali igrači.

Blanka Vlašić naša je najbolja atletičarka i rekorderka u skoku u vis s preskočenih 208 cm, što je drugi rezultat svih vremena. Blanka je više od 100 puta preskočila visinu od dva metra.

Osnovne nogometne pozicije jesu: vratar, branič, vezni igrač i napadač.

Košarka je jedan od najgledanijih sportova na svijetu.

Odbojku je krajem 19. stoljeća osmislio Amerikanac William Morgan.

Košarku je osmislio kanadski liječnik James Naismith, koji je radio kao nastavnik tjelesnog odgoja na koledžu u Springfieldu (SAD), kako bi zadržao kondiciju svojih učenika za vrijeme zimskih mjeseci.

Odbojkaški savez s 218 država članica, najveći je međunarodni sportski savez na svijetu. Odbojka na pijesku nastala je oko 1920. na kalifornijskim plažama. Pravi bum doživjela je prije dvadeset godina, a od 1996. je olimpijski sport.

Košarka se najprije igrala s nogometnom loptom. Prve lopte izrađene isključivo za košarku bile su smeđe, a prije 50-ak godina uvedene su uočljivije, narančaste lopte.

Tradicionalna bijela odbojkaška lopta, 1998. zamijenjena je loptom sa žutim, plavim i bijelim prugama.

Dražen Petrović je najpoznatiji hrvatski košarkaš kojega su novinari prozvali košarkaškim Mozartom.

Igrači se u hokeju na ledu mogu izmijeniti u svakom dijelu igre i bez zaustavljanja igre – to se naziva leteća izmjena.

Gimnastika kao sistem pripreme vojnika potječe još iz vremena stare Grčke. Postoje zapisi i o različitim modelima gimnastičkog vježbanja u staroj Kini i Indiji. U današnjem obliku sportska je gimnastika nastala u 19. st. u tadašnjoj Njemačkoj i Čehoslovačkoj.

Pak može letjeti brzinom većom od 160 km/h.

Konj s hvataljkama smatra se najzahtjevnijom spravom u gimnastici jer je vježbač cijelo vrijeme izvođenja vježbe svom težinom oslonjen isključivo na ruke, što iziskuje veliku snagu ramena i ruku.

Prve podatke o rukometu dao je danski učitelj Nielsen, koji je 1904. objavio i prva rukometna pravila.

Greda je visoka 125 cm, dugačka 5 m i široka samo 10 cm.

U Hrvatskoj se rukomet prvi put spominje 1908. godine.

Filip Ude, gimnastičar iz Međimurja, na Ol u Pekingu, osvojio je srebrnu medalju na konju s hvataljkama.

Rukometna vrata visoka su dva, široka tri metra.

Za natjecateljski badminton potrebno je biti tehnički i kondicijski vrlo spreman jer prosječni igrač tijekom meča može pretrčati i do 4 km.

Rukometna je lopta takva opsega da je prosječni igrač bez problema može držati u jednoj ruci, raširenih prsta, s dlanom prema dolje.

Prva pisana pravila o badmintonu potječu iz 19. stoljeća kad je u Engleskoj osnovan prvi badmintonski klub.

Najbolja hrvatska tenisačica je Iva Majoli koja je 1997. osvojila Roland Garros.

Vjeruje se da su neke varijante badmintona stare i do 2000 godina.

Najuspješniji hrvatski tenisač svih vremena je Goran Ivanišević, koji je 2001. osvojio Wimbledon. Na olimpijskim igrama u Barceloni 1992. osvojio je dvije bronce, pojedinačno i u paru s Goranom Prpićem.

Badmintonska loptica može postići brzinu do 300 km/h, ali samo djelić sekunde jer pera pružaju otpor, pa badmintonska loptica usporava mnogo brže od okrugle loptice.

GOLF je skraćenica riječi Gentlemen – Only – Ladies – Forbidden (na hrvatskom: samo za gospodu, za dame zabranjeno) jer su u početku u Škotskoj, odakle i potječe, golf smjeli igrati samo muškarci.

Vaterpolo je, uz nogomet, najstariji momčadski sport koji je u programu Olimpijskih igara od 1900. godine.

Najbrži servis u tenisu udario je 1963. godine Michael Sangster, a brzina loptice iznosila je 263 km/h.

Vaterpolska lopta teži 400 – 450 grama.

Prva vaterpolska utakmica održana je u Glasgowu 1869., a u Hrvatskoj u Splitu 1908.

Konjičke utrke su jedan od najstarijih sportova na svijetu. Smatra se na su prva natjecanja održana prije 6500 godina, a tada su zabilježeni i prvi rezultati utrka.

Najboljim nogometašem svih vremena smatra se brazilski igrač Pele (pravim imenom Edson Arantes de Nascimento) koji je dao čak 1281 golova u 1363 utakmica.

U susretu engleske League One između Colchestera i Suthend viđen je najsmješniji gol ove sezone. Po blatnjavom terenu, napadač Colchestera, Anthony Wordsworth, uputio je loptu koja se jedva kotrljala prema gol crti. Vratar Southenda htio je uhvatiti loptu, ali je u naletu bio njegov branič Adam Barrett, koji je umjesto da ispuca loptu, kopačku zario u blato. Lopta je pored njih dvojice otpuzala u gol!

Prva NBA košarkaška utakmica odigrana je u Americi 1946. godine. Tada je momčad The New York Knicksa pobijedila Toronto Huskies sa 68:66.

Prve Olimpijske igre modernog doba održane su 1896. godine u Ateni i održavaju se svake četvrte godine u drugoj zemlji.

Danas Olimpijske igre predstavljaju natjecanja u više od 25 sportskih grana: atletika, plivanje, gimnastika, košarka, odbojka, veslanje, plivanje, nogomet, rukomet i dr.

Zimske Olimpijske igre održavaju se od 1924. godine.

U razdoblju 776.-393. godine prije Krista, svake četvrte godine u Staroj Grčkoj, u Olimpiji, održavale su se atletske igre u čast bogu Zeusu. Osnova tih natjecanja bilo je trčanje.

SPORTSKI VICEVI

Učiteljica prozove Ivicu:

- Nabroji neke poznate ličnosti!
- Messi, Beckham, Ronaldinho...
- A što je s Beethovenom, Leonardom da Vincijem, Michelangelom?
- Oprostite baš ne poznam najbolje rezervne igrače...

Kako ljudožderi zovu atletičare?
FAST FOOD!

Poznata su tri stila skijaškog trčanja: klasični, slobodni i telemark.

Rukomet je grublji sport od nogometa.

U Skijaškome muzeju u Norveškoj izložene su skije za trčanje od 6. stoljeća do danas.

Pravila za stolni tenis nisu uvijek bila ovakva. Nekada se igralo do 21, a igrač je servirao redom pet puta. Danas se igra do 11 bodova, za redom se servira dva puta, pa je igra postala brža i zanimljivija.

Igrala se važna utakmica, a Haso zakasnio na autobus. Krenuo on tako pješke. Stigne ga Mujo autom i upita:
- Haso, gdje tako žuriš?
- Idem na utakmicu!
- Ajde, sjedni!
- Neka hvala, žurim!

Kaže zubar pacijentu na stolici:
- Molim vas, sada vičete najjače što možete.
- Ali mene ništa ne boli!
- Znam, ali čekaonica je puna, a meni se žuri na utakmicu!
Koja je razlika između nogometaša i fudbalera?
Nogometaši ne idu u Južnu Afriku!

Što postane nogometaš kad ode u mirovinu?
Nogometni sudac!

Boksač jednog dana na plaži ostavi zlatni sat
i ode se kupati.

Pored sata ostavi poruku:

- Ne dirajte! Ja sam prvak u boksu!

Kad se vratio, imao je što i vidjeti. Na mjestu gdje je
ostavio sat dočeka ga poruka:

- Boli me briga! Ja sam prvak u trčanju!

Razgovaraju dva trenera:

- Vidite li vi koliko je jak ovaj igrač? Prošle sezone je
slomio 4 kosti.

- Pa, kosti mu izgleda brzo zarastaju?!

- Ne, nije lomio svoje kosti!

Pitali nekog malog u Splitu:

- Za koji klub navijaš?

- Za Hajduk!

- A od europskih klubova?

- Za Dinamo!

Wayne Rooney ulovi zlatnu ribicu.

Ribica mu kaže:

- Pusti me i ispunit ću ti tri želje!

A on će na to:

- Želio bih driblati kao Messi, pucati kao
Ronaldo i trčati kao Usain Bolt...

I zlatna ribica ga pretvori u Ivicu Olića!

- Sine, zašto želiš postati nogometni sudac?

- Zato jer mi se fućka za nogomet!

Što je to ekvator?

Tanka zamišljena crta koja razdvaja Hrvatsku od
Svjetskog nogometnog prvenstva!

- Moja debela susjeda trenira atletiku!

- Kako?

- Preskače obroke!

Zašto nogometaši donose grijalicu na trening?
Da se zagriju!

Zašto se na stadionima više ne rade valovi?
Zato što su se dvije plavuše utopile!

Bila jedna baba na utakmici. Gleda ona pa kaže:
- Druže sudija, baci im još jednu loptu, vidiš da se
otimaju za ovu jednu!

Nemoj se zezati sa mnom jer znam karate, judo,
kung-fu, kick boxing, tae kwon do i još 47 drugih
opasnih riječi!

Kaže Mujo Hasi:
- Pih, Brazil igrao na svjetskom prvenstvu, a ne može
se plasirati na europsko!

Chuck Norris je jedini čovjek koji je pobijedio zid u
stolnom tenisu!

NAVIJAČKA HIMNA NAŠE ŠKOLE

Naša je škola najbolja u gradu,
više je volim nego čokoladu.

Vaši smo navijači
gdje god smo zajedno još smo jači.
U srcima našim zvona već zvone
da vodite nas vi u pobjede nove.

Mi smo ekipa u razredu i vani
s nama vam lijepo prolaze dani.
Vladimir Nazor, to je naša škola!
Nek' se za nas čuje sve do južnog pola.